

Tradiții ale Școlii de Arhitectură la 130 ani de la înființare

Editura Universitară "Ion Mincu"
București, 2022

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Acronim: TradArh130
Proiect: Tradiții ale Școlii de Arhitectură la 130 ani de la înființare: Cercetare documentară, scanare și digitalizare fonduri de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură, preocupările și direcțiile de cercetare ale studenților arhitecți
Proiect finanțat prin Fondul pentru Finanțarea Cercetării Științifice Universitare UAUIM 2022, din bugetul Ministerului Educației
Domeniul strategic de finanțare: E. Cercetare strategică și dezvoltarea cercetării pe pilonul Patrimoniu cultural, material sau imaterial
Acord/Contract de finanțare/Fișa de execuție/ FFCSU-UAUIM-FFCSU-2022-004
Perioada de implementare: 1 august – 10 decembrie 2022
Contact: centru.expozitional@uauim.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Tradiţii ale Şcolii de Arhitectură la 130 ani de la înfiinţare. - Bucureşti : Editura Universitară „Ion Mincu”, 2022
ISBN 978-606-638-257-1

378
72

Consultant de specialitate arhitectură
- invitat prof. dr. arh. Ana Maria Zahariade
Consultant de specialitate cercetare arhivă de arhitectură
- invitat conf. dr. arh. Radu Ponta
Consultant de specialitate biblioteconomie
- invitat fil. drd. Cosmina Grafu
Consultant de specialitate arte vizuale
- invitat fil. drd. Valentin Popescu

Director proiect dr. arte viz. Claudia Popescu

Realizare bază de date
Cercetare documentară: bibl. drd. arte viz. Luiza Popescu
Scanare/fotografiere, introducerea fișierelor și a informațiilor complementare în baza de date: bibl. Alexandra Tutilă

Realizare interviuri
Realizare și prelucrare fișiere rezultate: asist. dr. arh. Mihai Chisarău
Specialist IT: Cristian Andronic

Grafică, tehnoredactare, machetare broșură
Redactor: dr. ing. Elena Dinu – redactare, tehnoredactare, paginare, corectură material înainte de tipărire;
Grafician: Ina Loreti Pusta - machetare.

Specialiști implementare proiect
Admin. financiar Achiziții: Cristina Gabriela Dragomir
Admin. financiar Resurse Umane: Constanța Camelia Zegheanu
Admin. financiar Contabilitate: Lavinia Mihaela Marin
Voluntari: dr. desig. Roland Vasiliu / stud. arh. Sebastian Cojocaru / drd. arh. Silvia Costiuc / drd. arh. Lăcrămioara Tanase / drd. arh. Ancuța Ionescu

Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această publicație nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă prin orice mijloace de natură electronică, mecanice, de copiere, înregistrare sau alte forme fără permisiunea scrisă a editurii.

© 2022 Editura Universitară „Ion Mincu”, București,
str. Academiei nr. 18-20, Sector 1, cod 010014
tel. +40213077193

Cuprins

Despre proiect / 5
Primele expoziții și excursii ale Școlii de Arhitectură / 7
Activitățile sportive ale studenților arhitecți / 12
Catedra Studiul Formei și Muzeul / 19
Cercurile Școlii de Arhitectură / 24
Expoziții reprezentative pentru Școala de Arhitectură / 29
Club A / 33
Seminariile naţionale și internaţionale în IAIM / 41
Excursii și relevee / 47
Balul Arhitecturii / 54
La atelier / 62

DESPRE PROIECT

CLAUDIA POPESCU

Proiectul "**Tradiții ale Școlii de Arhitectură la 130 ani de la înființare: Cercetare documentară, scanare și digitalizare fonduri de arhivă relevante pentru evoluția învățământului de arhitectură, preocupările și direcțiile de cercetare ale studenților arhitecți**", acronim **TradArh130, finanțat prin FFSCU-2022-04 domeniul E. Cercetare strategică și dezvoltarea cercetării pe pilonul Patrimoniu cultural, material sau imaterial.** este continuatorul proiectului de anul trecut ("Scanare și digitalizare fond proiecte de diplomă Arhitectură 1912-1950") și face parte tot din seria "Din colecțiile Școlii de Arhitectură".

Proiectul își propune completarea imaginii asupra educației din Școala de arhitectură și succesoarele sale prin evidențierea, alături de demersurile didactice din școală (desen, releveu, proiecte, cercuri de studiu, etc.), a celor care au loc la interfața Școlii cu exteriorul (expoziții, festivități, seminarii, tradiții studențești, etc.). După cum observa și rectorul Cezar Lăzărescu, combinarea dintre teorie și practică a influențat tradițiile și practicile extra-curriculare din Școala de arhitectură și succesoarele sale: "Integrarea învățământului de azi cu practica [...]. Poate exact de aceea s-au și creat aici tradiții studențești specifice care se transmit de la an la an. Există un cod propriu de a fi student la arhitectură în București". (Cezar Lăzărescu. Visuri în piatră). Este vorba de materiale cu caracter memorialistic și identitar, dar utile și pentru documentarea demersului didactic al Școlii de arhitectură în evoluția ei istorică.

Punctul de plecare a fost, ca și în proiectul anterior, cataloagele păstrate în Biblioteca UAUIM, de data aceasta aparținând cercurilor științifice: Cercul Fotografic, Cercul de Istoria Arhitecturii. Pentru documentarea Cercul Plastic am apelat la materialele din Arhiva STUFO. Am primit și o serie de materiale vizuale

de la foști absolvenți precum Lucia Stoica, Ofelia Stratulat, Mirel Leventer, Renzo Cărăușu, Lucian Eustațiu Mihăescu, cărora le mulțumim pe această cale. Am încadrat acest material tot în seria "Din colecțiile Școlii de Arhitectură", atât din nevoia de continuitate, dar și pentru că aceste materiale, deși nu sunt deținute de Școală, se referă la practicile didactice ale Școlii și, în majoritatea cazurilor, au fost create pentru documentarea activităților din Școală. Am insistat mai puțin asupra materialelor memorialistice ale diferitelor promoții, pe care le-am inclus în cadrul expoziției, dar care nu făceau obiectul principal al demersului nostru.

Prin scanarea (digitizarea) și integrarea preocupărilor didactice într-o bază de date (digitalizare), cu o interfață accesibilă, vom putea clarifica, procesul didactic din Școala de arhitectură, în diferite epoci și vom putea clarifica continuitatea tradițiilor sale.

Primele expoziții și excursii ale Școlii de Arhitectură

VALENTIN POPESCU

Primele expoziții ale Școlii de Arhitectură

Expozițiile de proiecte din interiorul Școlii au fost o constantă dar, din când în când, au fost organizate și expoziții în afara Școlii pentru a valoriza și răsplăti efortul studenților.

Iată cum este descrisă o expoziție din 1898 din Școală, una dintre primele:

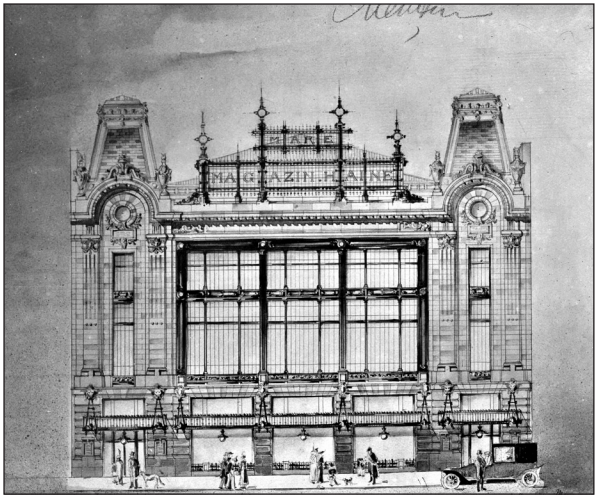
"*În anul următor a fost numit profesor de proecte regretatul Mincu, care imediat după deschiderea anului şcolar a aranjat o expoziţie a proectelor executate subt conducerea d-lui Gr. Cerchez, spre a se convinge de ceea ce s-a lucrat în vechea şcoală şi a face clasificările cuvenite aprobate şi de Ministerul Instrucţiei Publice. Mincu a făcut clasificările necesare conform proectelor prezentate de fiecare elev şi în anul următor şcoala a început a funcţiona cu toţi anii.*" (Spiridon Cegăneanu. Contribuțiuni la istoricul învățământului arhitectural. Arhitectura, 1925, p. 9)

Prima expoziție a Școlii a fost organizată în Palatul Artelor de la Filaret, cu prilejul Jubileului din 1906 și a conținut, după cum ne informează primul număr al Buletinului Comisiunii Monumentelor Istorice, relevee de monumente istorice. A doua expoziție a fost organizată la Ateneu în 1907 (vezi articolul "Tradiția releveului în Școala de Arhitectură" din Caietele muzeului, nr. 6, 2022) și a revenit în 1908 cu lucrările anuale ale elevilor și cu relevee de biserici și mănăstiri: Văcărești, Arnota, Antim, *Bălteni-Ilfov*, o biserică din Putna și sf. Ioan-cel-Mare din Piatră, sub conducerea d-lui Profesor I. Mincu. Aceste relevee continuă astfel studiul arheologic și arhitectural al monumentelor naționale.

Expoziția secția Arhitecți an I, 1915

În biblioteca UAUIM s-au păstrat niște fotografii ale unei expoziții de proiecte studențești, dar fără anul sau locația acesteia. Pentru determinarea anului expoziției a fost suficient să comparăm colecția de

Proiect Virginia Haret, an I, 1915

proiecte scanate din perioada 1900-1942 și să le identificăm pe cele expuse. Astfel, am identificat un proiect de an I pentru un Magazin de haine al Mariei Andreescu (Virginia Andreescu Haret) din ianuarie 1915 și un proiect de an II al lui Iorgu Ciortan, pentru un azil din aprilie 1915. Astfel, putem data fotografia în 1915, probabil toamna, căci atunci se organizau aceste expoziții, după notarea lor.

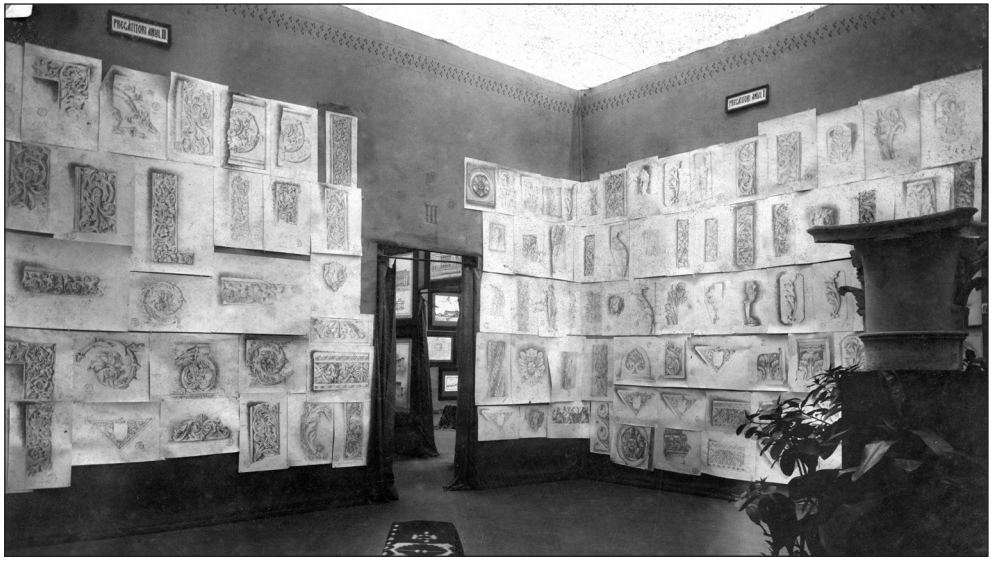
Referitor la elementul de ipsos de la mijlocul fotografiei, putem observa că este un candelabru din Galeria candelabrelor din Vatican. Alte replici de piese din această sală apar în fotografiile din sălile din 1915. Unele piese din fotografii (amfora, fragmentul de coloană de la Văcărești, busturile lui Laocoon și Homer, baza de candelabru Sant'Agnese fuori le Mura) încă se păstrează, fapt ce susține vechimea prezenței lor în Școală și probabil, legătura lor cu Muzeul Școlii, consemnat din 1916 și apropiat de data fotografiei.

Mai rămâne întrebarea dacă expoziția de proiecte ale Școlii din 1915 s-a fotografiat în interiorul sau în exteriorul Școlii (casa Ghermani)?

Trebuie să ținem cont mai întâi că era doar o expoziție de proiecte de școală, prezentând mai puțin interes pentru exteriorul școlii, decât una de relevee, de pildă. Conform lui Grigore Ionescu expozițiile de proiecte se organizau în Casa Efrem Ghermani, sediul vechi al Școlii. Din prezentarea lui Toma T. Socolescu aflăm că existau în această casă modestă trei camere mari pentru atelierele de mulaj și desen ornamental. Deasupra lor erau trei ateliere destinate studiului proiectelor de arhitectură, dintre care cel mai mic era pentru elevii primilor ani preparatori și în care se studiau ordinele clasice și proiectele zise analitice. Toate aceste camere erau legate între ele ocupând două aripi ale clădirii. (Toma T. Socolescu. Amintiri, 2004, pp. 24-25)

Ceea ce pare inedit în fotografiile cu expoziția din 1915 sunt plantele decorative, similare cu cele din Palatul Artelor și, probabil, inspirate de acestea. Elementele de ipsos (modelele de studiu ale Școlii) ar fi putut fi transportate, dar mai greu, într-o clădire din apropiere. Vedem în fotografiile din 1915 niște camere care trec dintr-una într-alta, despărțite de o perdea într-una dintre fotografii, la fel ca în descrierea lui Toma T. Socolescu ("*se trecea dintr-una în alta, fără culoare și vestibuluri*").

Potrivirea dintre descrierea făcută de Toma T. Socolescu și fotografii, împreună cu celelalte considerente practice pe care le-am amintit, ne încurajează să credem că fotografiile imortalizau interiorul casei Ghermani.

Expoziție secția Pregătitoare, an I și II, 1915

Cu toate acestea, revista Arhitectura din 1916 prezenta o expoziție de sfârșit de an care urma să se organizeze în saloanele Tinerimii Artistice: "*Expoziția de sfârșit de an a Școlii se va deschide în Septembrie-Octombrie în saloanele Tinerimii Artistice, ocazie cu care se va decerna premiul SAR pentru un proiect judecat de Consiliu școlii nu de către SAR*" (Arhitectura nr. 2, 1916, p. 84).

Trebuie amintit aici că intrarea trupelor germane în București a avut loc în noiembrie 1916. Această ocupație iminentă pune sub semnul întrebării organizarea unei expoziții în saloanele Tinerimii Artistice. Motivul pentru care această expoziție trebuia să fie una publică avea legătură cu decernarea unui premiu SAR în cadrul acesteia. În plus, revista Arhitectura prezintă expoziția din septembrie-octombrie 1916 ca pe o noutate.

Panorama Grivița din Emanoil Costescu

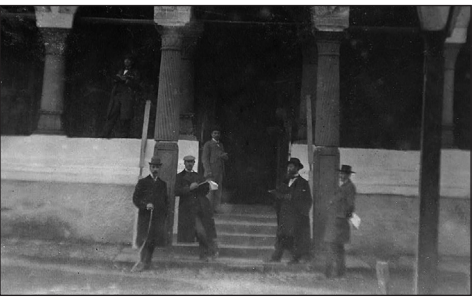
Aceste saloane ale Tinerimii ar putea fi clădirea Panoramei Grivița (o clădire luminată zenital pe nivelul superior, cu amprenta de dodecagon regulat) concesionată de la Primăria Bucureștiului din 1910, aflată pe maidanul Primăriei, deci foarte aproape de casa Ghermani, locul unde organiza expoziții Școala de arhitectură după 1912. Nu știm cum arăta pe interior clădirea Panoramei Grivița, dar planul aproape circular, probabil că determina o altă structură a sălilor decât cea pe care o vedem în fotografiile din 1915.

Excursia elevilor la Horezu, 1903

Radu Udroiu scria în 1935 în nr. 2 al revista Arhitectura despre expoziția de sfârșit de an: "*Credem nimerit a propune cu această ocazie să se înrămeze definitiv acest releveu [al Văcăreștiului], așezându-se sub sticlă în expoziția ei permanentă.*" (Radu Udroiu. Expoziţie de sfârşit de an a Academiei de Arhitectură. Arhitectura, nr. 2, 1935, p. 24). Poate că respectiva expoziție permanentă era chiar muzeul, așa cum era gândit la acea dată. Acesta expoziție permanentă putea fi organizată în Sala de modelaj (actualul Muzeu) deja ocupată pe atunci cu mulajele de ipsos din Gliptotecă, cu arhitectura de lemn din Vâlcea și cu piesele modelate de studenți, pentru că Sala Frescelor (atelierul 13) și sala de desen (actuala Bibliotecă) erau folosite pentru expoziții temporare de tipul Saloanelor de arhitectură, fiind săli mai încăpătoare și mai luminoase decât cea de modelaj.

Primele excursii ale Școlii de Arhitectură

Horezu 1903

Una dintre primele publicații ale Școlii de Arhitectură a fost un album de fotografii ce înfățișa Excursiunea elevilor la Mânăstirea Horezu. Albumul din 1903 imortalizează monumentele din ansamblul Hurezi, dar și o sărbătoare religioasă. Măicuțele și câțiva săteni în straie de sărbătoare sunt și ei imortalizați. Fotografiile nu sunt foarte bune, dar ne dăm seama că unii dintre studenți schițează și, de asemenea, că Foișorul lui Dionisie nu a fost încă restaurat de absolventul Ion Trajanescu.

Aceasta este prima excursie despre care știm câteva detalii. Urmează excursia din 1911 ale cărei fotografii se găsesc în Muzeul Școlii. În primul an de studenție (anul 1911) Gheorghe Simotta a descoperit frumusețea monumentelor de arhitectură tradițională românească din zona mănăstirilor din Oltenia: Hurez, Mănăstirea Dintr-un Lemn, Govora, Cozia, Arnota. Alături de el vor fi atât colegii (Ion Trajanescu, Statie Ciortan, Ada Zăgănescu), cât și profesorii Ermil Pangratti, Ion Mincu, Filip Marin, Gh.-Budești. Va fi o călătorie inițiatică. "*În vara anului 1911, odată cu încheierea anului de studii, a fost organizată o excursie sub conducerea directorului nostru E. Pangrati, la mânăstirile din zona Vâlcea. Cu noi era și maestrul Ion Mincu care, deși cunoscător și admirator al arhitecturii românești, creator de forme noi în aceasta arhitectură, vizita pentru prima oară acele monumente.*" (Arhitect Gheorghe Simotta. București: Simetria, 2003)

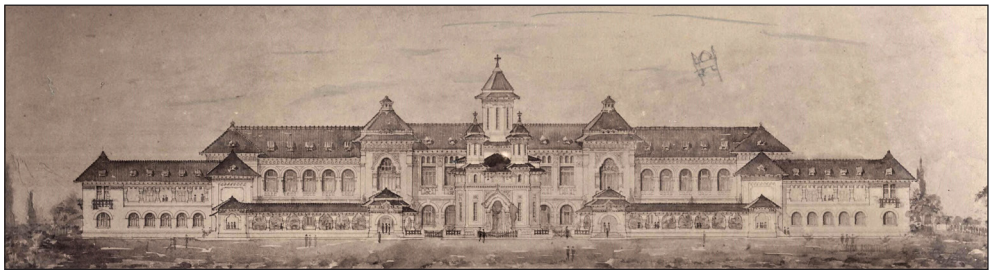
La această excursie se referă și Alexandru Zagoritz. În amintirile sale despre Ion Mincu acesta din urmă spunea despre experiența sa din valea Govorei: "N-am văzut,

Simotta și Sudan, excursie Valea Oltului, mai 1958

spunea, aşa locuri - şi călătorise foarte mult; - stau seara ceasuri întregi şi nu se mişcă o frunză". (revista Arhitectura, Anul I, nr. 2, Mai 1916, Portret - Arhitectul Ioan Mincu, autor arhitect Alexandru Zagoritz, p. 37)

În revista Arhitectura nr. 2, 1916, p. 84, ni se spune că în cursul lunii iulie, elevii Școlii împreună cu profesorii vor face o excursie pe la monumentele cele mai însemnate din județul Râmnicu Vâlcea, timp de 6 zile. Sub conducerea lui Filip Marin, sculptor și profesor de desen ornamental, elevii vor face schițe, crochiuri și acuarele de pe la monumentele vizitate. Probabil cu ocazia unei astfel de vizite au fost aduse în Muzeul Școlii și lemnele de la o casă vâlceană al căror desen a fost publicat în nr. 2 din 1916 al revistei, marcând întemeierea Muzeului Școlii de Arhitectură.

Proiect Iorgu Ciortan - Un azil, 1915

Expoziție anul II secția Arhitecți, cu două planșe ale lui Iorgu Ciortan, 1915

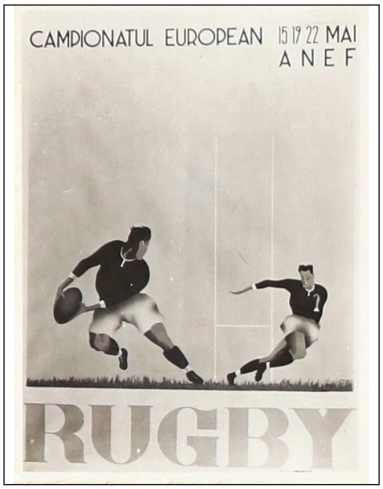

Expoziție Proiecte secția Constructori, 1915

Activitățile sportive ale studenților arhitecți

Insigna Asociației Sportive Arhitectura

Afiș Rugby Ascanio Damian

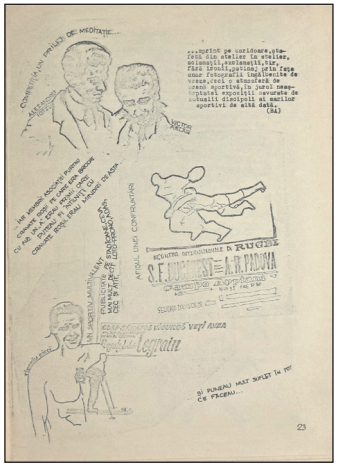
Arhitectul şi fotograful Tudor Oteteleşanu a oferit muzeului câteva mărturii fotografice ale activităţii interbelice a Asociaţiei Sportive Arhitectura (printre animatorii căreia s-a numărat), realizate cu un Kodak antebelic.

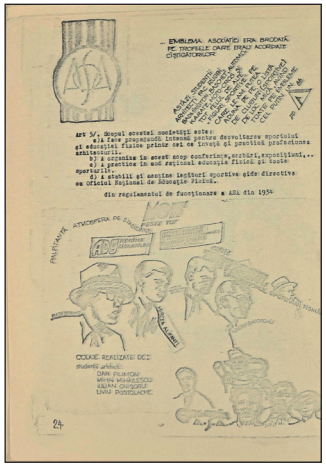
Asociaţia număra printre membrii săi sportivi consacraţi. "Pompiliu Macovei, membru fondator, a fost campion naţional de juniori la disc, sărituri şi 100 m plat. Artemon Ghiţescu, reputat atlet, a fost campion naţional şi balcanic la 100 şi 200 m plat, Gheorghe Lykiardopol a fost campion naţional de juniori la natație, campion universitar la schi - coborîre în 1936, iar ulterior la Olimpiadele de la Melbourne şi Helsinki a obţinut medalii de bronz la pistol viteză. Tiberiu Ricci a fost campion naţional la natație-sărituri. Iar Paul Florian, Dan Iovănescu, Ascanio Damian rugbişti ai lotului naţional, ultimul şi căpitan al naţionalei." (Teodor Comşa Teodoru. Asociaţia Sportivă Arhitectura – A.S.A., 1933-1937 – istoric şi amintiri. revista Arhitectura, nr. 1-2, 1978, p. 88)

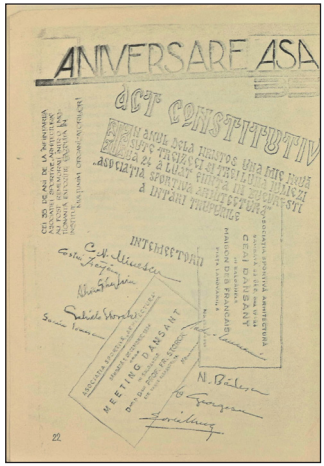
"A existat şi a activat, pînă în preajma războiului trecut, «A.S.A.», înfiinţată la 24 iulie 1933 de un grup de studenţi entuziaşti ai Academiei de Arhitectură - cum se numea pe atunci - din Bucureşti, dintre care unii în pragul diplomei, toţi însă fiind dornici de sănătate şi seninătate prin sport. Era o asociaţie întemeiată pe marea prietenie şi colegialitate ce animau tineretul academiei şi pe dorinţa colectivă de a face sport şi a dezvolta interesul şi preocuparea studenţilor pentru cultura fizică. Printre membrii ei fondatori erau şi doi dintre campionii naţionali de atunci - Costin Herjeu [campion naţional de atletism] şi Pompiliu Macovei. Conform statutului, asociaţia era compusă din arhitecţi şi din studenţi în arhitectură". (Teodor Comşa Teodoru. Asociaţia Sportivă Arhitectura – A.S.A., 1933-1937 – istoric şi amintiri. revista Arhitectura, nr. 1-2, 1978, p. 85)

Gheorghe Lichiardopol (1913-1991), a practicat înotul (campion de juniori), schiul (campion universitar), rugby-ul (component al echipei facultății). După 32 de ani, se dedică tirului sportiv, este Campion internațional al României în 1952, în proba de pistol viteză. ("Enciclopedia educației fizice și sportului din România"

Aniversare A.S.A, buletin A, iunie 1978

Asociația Sportivă Arhitectura

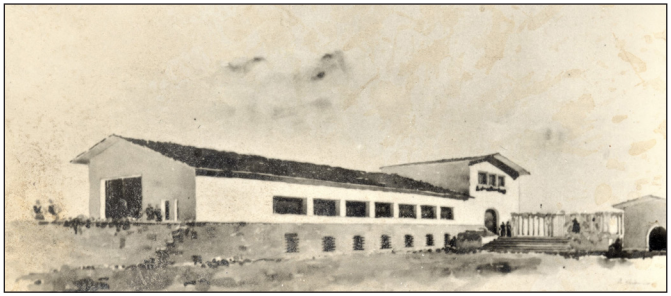
Măiastra, 2015, vol VI). În curtea școlii, adică pe terenul viran din spatele Școlii vechi ce dădea spre Facultatea de Litere, se desfășurau antrenamente de volei imortalizate în anii 1934-1935.

"Terenul din curtea şcolii a fost amenajat de studenţi, prin muncă dezinteresată şi entuziastă, partidele de volei de pe acest unic teren, aflat în apropierea sălilor de curs şi atelierelor, în care se desfăşura activitatea noastră zilnic pînă în jurul orelor 22 constituind singura modalitate de destindere, mai ales că pe atunci nu dispuneam de o sală de sport ca cea superbă a institutului de azi."(Teodor Comşa Teodoru. Asociaţia Sportivă Arhitectura – A.S.A., 1933-1937 – istoric şi amintiri. revista Arhitectura, nr. 1-2, 1978, p. 88)

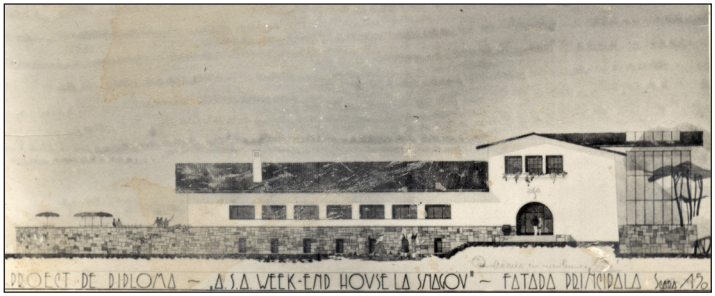
Printre fotografii se numără şi unele cu echipa "Arhitectura" (M. Mărgăritescu, Cornelia Manea, I. Zamfirescu, O. Constantin, G. Storck, M. lonescu) înaintea meciului cu "Literele" pe terenul Sportul Studențesc în 1934.

"Colegul Nicolae Grigorcea a studiat chiar, ca proiect de diplomă, «O casă de recreaţie săptămînală A.S.A . la Snagov, care corespundea, pe de o parte dorinţelor şi aspiraţiilor noastre, iar pe de altă parte numărului arhitecţilor şi studenţilor-arhitecţi din acea vreme". (Ibidem, p. 88) Studentul N. Grigorcea obține diploma cu mențiunea bine în martie 1936 cu proiectul respectiv, câteva fotografii ale sale păstrându-se în arhiva CED.

În 1941 a fost constituită Asociația Sportivă Politehnica, o continuatoare a primei asociații. În comitetele secțiilor de sport ale acesteia putem identifica următorii studenți arhitecți:

Casa de Weekend ASA la Snagov cu menţiunea Bine

Casa de Weekend ASA la Snagov cu menţiunea Bine

Foto Asociaţia Sportivă Arhitectura

- rugby - Cornel Pomescu, Ion Mircea (Ciulli) Enescu;
- volei şi baschet - Octav Georgescu, Mircea Săndulescu;
- volei şi baschet femei - Solange d'Herbez de la Tour;
- hockey şi ping-pong - Romeo Vlad, Mircea Dima;
- fotbal - Anton Ungureanu;
- schi - Ion Mircea (Ciulli) Enescu, Petre Niculescu. (Arhitect sub comunism, Paidea, 2006, p. 21)

"Rugby-ul o altă moştenire din şcoala franceză, era încă - în anii '40-'50 - una din mândriile facultăţii. „AS Arhitectura" fusese de mai multe ori campioană naţională şi mult din acest prestigiu se datora lui Ascanio Damian, eminent arhitect şi sportiv (rector între 1959-1969). În anul 1 am încercat, la îndemnul unor „bătrâni" (Filipeanu, Aslan, Ascanio, Morariu), să joc pe linia de „trei sferturi", fiind mai mărunt, dar destul de iute la alergare; din păcate, pe atunci nu se inventaseră lentilele de contact şi-mi pierdeam (rupeam) ochelarii la placări - aşa că a trebuit să renunţ. De altfel, organizaţia de partid nu vedea cu ochi buni echipa de rugby, unde erau tot felul de „reacţionari"." (Mihail Caffe. Memorii, https://sommercaffe.wordpress.com/2014/06/14/10-facultatea/)

Obiceiurile sportive se continuau şi după terminarea facultăţii, după cum o arată cazul lui Ascanio Damian. Acesta este diplomat în 1942 şi debutează la Clubul „Sportul Studenţesc" din Capitală în 1930, cu antrenorii A. Mărăşescu şi I. Buzoianu. Până în 1949, cucereşte cinci titluri naţionale - patru titluri, cu echipa „Sportul Studenţesc" şi un titlu cu echipa „Universitatea" (noua titulatură a Clubului „Sportul Studenţesc"). Este selecţionat de nouă ori în echipa naţională de rugby a României, între 1934 şi 1949 şi participă (în 1936) la Jocurile Olimpice de la Berlin. ("Enciclopedia educaţiei fizice şi sportului din România" Măiastra, 2015, vol VI).

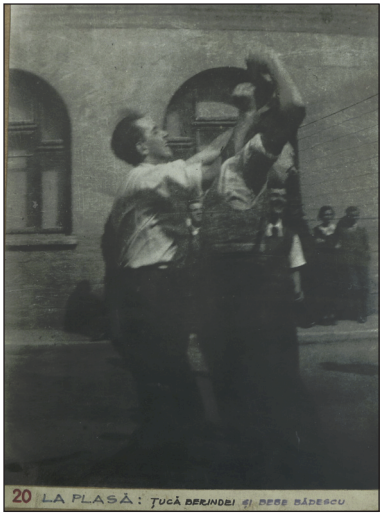
Gaby Stork - unul dintre întemeietori

Mircea Țibuleac își amintea că în timpul schiței de schiță de 12 ore profesorul Ascanio Damian (inițiatorul unui club ad-hoc de badmington) îl lua la un joc de badminton de două ore pe studentul care, firește, se opunea: "Saluta în stânga şi în dreapta şi deschizând cu o mână fermă uşa atelierului mă invita să-l însoţesc jos în sală. Nu rezista în faţa lui nici un argument. Era convins că la intoarcere o să lucrez la planşetă mult mai bine după cele aproape două ore de joc. Culmea, dar aşa era!" (Mircea Țibuleac, "Clubul de badmington Ascanio Damian", Buletinul informativ UAR Sibiu, nr. 8, 2012)

Îmbunătățirea randamentului școlar și al proiectării a făcut ca activitatea sportivă să rămână o tradiție chiar și după ce figurile marcante ale sportului (precum Ascanio Damian) au dispărut din facultate.

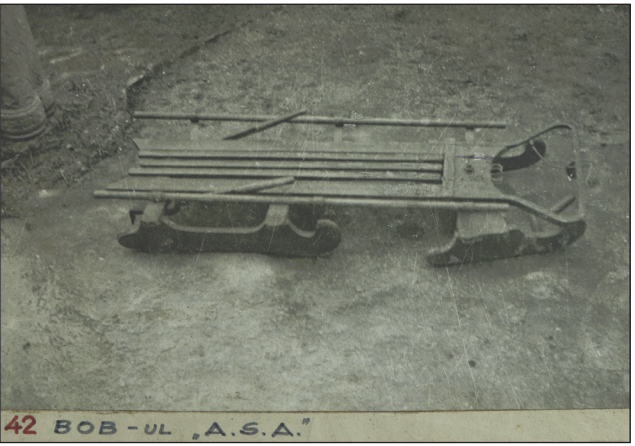

20 LA PLASĂ: TUCĂ BERINDEI ŞI DEBE BĂDESCU

34 „ATENȚIUNE, ZÎMBIȚI!" FETELE AU AUZIT, TUDORICĂ NU...

41

Foto A.S.A

19 N. DIACONU
BEBE DAMBARLIANGA
GH.LYKIARDOPOL
ION CIUPALĂ
M. MARINESCU

42 BOB-UL „A.S.A."

8 ȘI-N PICIOARE ȘI PE BANCĂ, GALERIA „A.S.A."

Foto A.S.A

Federatia Română de Basket, Volei şi Rugby

Catedra Studiul Formei și Muzeul

Câteva mulaje, păstrate și azi în Muzeul Școlii, amintesc de atmosfera din Academia de Arhitectură în anul 1935, așa cum a fost imortalizată în paginile revistei Ilustrațiunea română:

„În boxe bine închise, în care nu încap decât doi studenti cu planșele lor, se fac proiectele de diplomă sau de examen. E o muncă încordată, migăloasă, la care viitorii arhitecți lucrează cu tragere de inimă, animați de-o voie bună cum rar se vede în școli.

Expozițiile numeroase, cu minunatele releveuri de biserici și monumente vechi, cu proiecte de diplomă și cu lucrările cele mai reușite ale anului, dovedesc cu prisosință că, deși într-o simpatică atmosferă boemă, aici se lucrează cu mult spor.

Una din cele mai interesante secțiuni ale Academiei de Arhitectură, e secția de mulaje, unde se fac copii după anumite colecții de basso-reliefuri și statuete.

Expoziția Studiul Formei 1954

CRONICA

Expoziția de artă plastică a corpului didactic al Institutului de arhitectură «Ion Mincu»

La 1 septembrie, odată cu începerea noului an școlar, s-a deschis expoziția de desen, acuarelă și sculptură a corpului didactic al Institutului de arhitectură «Ion Mincu».

In expoziție figurează lucrările de desen și acuarelă ale arhitecților: Gheorghe Simotta, Nicolae Lupu, Violeta Cherulescu, Adrian Gheorghiu, Romanu De Simon, Paul Georgescu, Titus Dan Eliaș, Anton Dimboianu și Bogdan Gheorghiu și sculpturi de Alexandru Călinescu, Mac Constantinescu, Nestor Culluri, Paul Georgescu.

Sînt expuse lucrări reprezentînd monumente de arhitectură, case țărănești și peisaje din diferite regiuni ale țării.

In cea ce privește tehnicile întrebuințate, figurează desene în creion, în cărbune și tuș, desene în peniță, peniță acuarelată, acuarele, pasteluri. Sculptorii prezintă busturi monumentale, lucrări de compoziție de mari și mici dimensiuni și compoziții ornamentale realizate în bronz, piatră, ceramică și ghips.

Majoritatea exponențiilor sînt membri ai colectivului de desen, preocupați de ridicarea măiestriei artistice a tinerilor generații cît și de desăvîrșirea propriei lor pregătiri. Prin organizarea expoziției, catedra de desen a urmărit o serie de obiective: să redea cît mai artistic frumoasele monumente ale trecutului; să ofere studenților un îndrumar asupra posibilităților de exprimare ale diferitelor tehnici ale desenului și acuarelei; să dezvolte dragostea pentru monumentele noastre arhitecturale.

Prin valoroasele lucrări prezentate, expoziția reușește să-și realizeze în mare măsură obiectivele.

Mănăstirea din Dealul
Desen, arh. P. Georgescu

Vedere din Sighișoara
Desen, arh. T. Liban

În atelierul de machete, 1935

În atelierul de machete, 1935

În atelier la conf. Paul Georgescu - modelează bustul prof. Doicescu

Câteva machete de biserici din țară fac o colecție admirabilă pentru acei ce vor să se inițieze în vechea noastră ahitectură bisericească." (Rex. Printre studenți la Academia de Arhitectură. Ilustrațiunea română, 29 Mai 1935, p. 5) Copiile din fotografii sunt Moise cap și Laocoon cap. Despre replica după capul lui Laocoon am vorbit într-un articol anterior că data cel puțin din 1915.

Articolul din 1935 este una dintre cele mai vechi relatări ale acestei preocupări care începe cu sculptorul Ioan Georgescu, profesor de desen și modelaj în 1897-1898. Acesta a fost urmat de Filip Marin(escu), profesor de desen și modelaj din 1898 până în iunie 1926. Funcția este preluată apoi de pictorul și arhitectul Costin Petrescu (student al școlii SAR) și apoi după pensionarea sa în 1939, de Gheorghe Simotta.

"Atelierul de desen ornamental era una dintre puternicele reminiscențe de sorginte Beaux-Arts, pregătind rendue-uri savante și picturale.[...]. Modelele desenelor noastre erau eternele busturi de Socrați, Homeri sau Ciceroni sau volute, capiteluri, frize și decorații din repertoriul clasicului. Profesorul nostru era un arhitect cu un foarte bun renume, Gheorghe Simotta, iubit de toți pentru firea sa egală, calmă și curtenitoare, nu numai ca îndrumător". (Ion Mircea Enescu. Arhitect sub comunism. Paideia, 2006, p. 150)

Alexandru Călinescu a fost profesor la catedra de desen și modelaj în cadrul Școlii Superioare de Arhitectură din 1930 până în 1963.

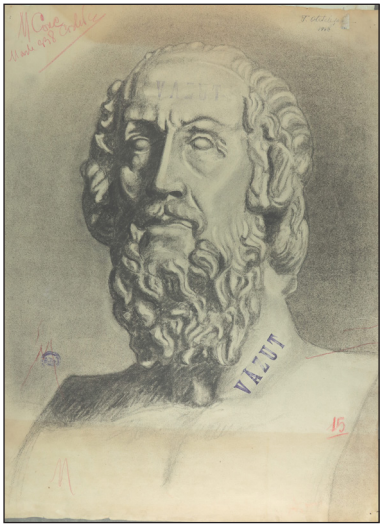
Gheorghe Simotta a fost conferențiar de desen ornamental și figural din Facultatea de Arhitectură din 1938 până în 1945, când devine profesor titular și șef al catedrei de desen și modelaj din 1955.

Romano de Simon a fost asistent al catedrei de desen și modelaj din 1955 până în 1967 când este pensionat.

Paul Georgescu a fost conferențiar la Disciplina Reprezentări din 1969 până la pensionarea sa în 1990.

„În primul an, sub îndrumarea unei echipe conduse de profesorul N. Lupu, am desenat toate „ordinele" clasice, zeci de coloane, mii de caneluri „galbate", capitele ionice sau, mai rău, corintice. În același timp le și reproduceam în cărbune la „ornamental", sub îndrumarea paternă a eternului Simotta, sau le realizam în lut, la atelierul de modelaj condus de sculptorul Călinescu, ajutat de zelul lui Paulică Georgescu și de manopera laborantului Rașcu. Amândouă atelierele, de „ornamental" și de „modelaj", se aflau în subsolul boltit al clădirii vechi, total impropriu ca iluminare naturală, dar foarte romantic." (Mihail Caffe. Memorii,

Desen Cap Homer, Arhiva Stufo

https://sommercaffe.wordpress.com/2014/06/14/10-facultatea/)

În 1952 Catedra de Desen și Modelaj a IAIM prelua un număr de piese de la Muzeul Simu, propus pentru demolare. Acestea vor fi integrate ulterior în Gliptotecă alături de alte mulaje din arta și arhitectura românească și universală. Colecția de machete și mulaje a fost una dintre mândriile institutului de arhitectură și a catedrei de desen și modelaj, care a creat o parte dintre machete. În perioada 1955-1967 au fost realizate, după cum dovedește un Proces verbal din 17 decembrie 1990, o serie de machete de către un colectiv din care au făcut parte: P. Georgescu, N. Culluri, Dem. Podosu, L. Teodorescu, T. Ionescu, P. Pădurețu, Ion Vlahu, T. Hegheș, R. D. Simon, S. Hanganu, Dimitrie Sbierea, Ion Vlad.

Cel care a montat Gliptoteca în zid, protejând astfel o parte dintre fragilele ipsosuri, a fost șeful catedrei din 1962, Paul Georgescu. Un inventar al acesteia din 1965 este aproape de configurația actuală, deci în jurul acestei date a fost creată.

Printre exponate Paul Georgescu a adăugat și un trafor pe care l-a realizat pentru Hanul lui Manuc (desen și piesa de ipsos), în cadrul restaurării coordonate de arh. Constantin Joja, cu ocazia căreia Paul Georgescu a refăcut toată decorația de fațadă după modelele păstrate.

În cadrul unei expoziții de artă plastică din 1954, realizată de cadre didactice ale IAIM, stau la loc de cinste membrii catedrei de desen și modelaj alături de Nicolae Lupu, Titu Dan Elian și Violeta Cherulescu.

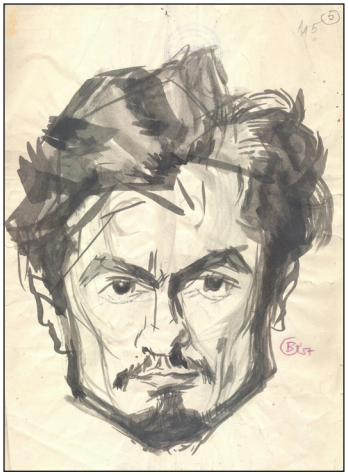

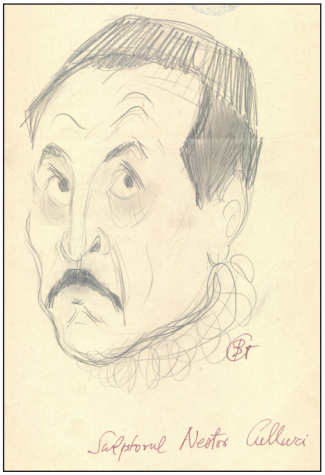
Desene, donația Lucia Stoica

Arh. Nicolae Porumbescu termina în 1947 Facultatea de Arhitectură începută în 1938, dar nu și-a susținut diploma în acei ani tulburi. Constrâns de regulamente, arhitectul și-a luat diploma abia în 1958 cu lucrarea „Circul de stat”. A lucrat în atelierul de modelaj al Facultății (actualul muzeu) pentru a face o machetă de prezentare pentru unul dintre stâlpii clădirii. Iată ce își amintea regretatul Dan Hanganu:

“Dar, într-o zi, eram la subsol - nu știu ce căutam - și văd acolo un tip: negru, așa, cu o mutră de haiduc, care lucra la o bucată de lut. Și stau eu și mă uit și el îmi zice: Ce vrei, mă? - Nimica. Zice: îți place? - Da! Era Gipsy Porumbescu. Gipsy nu-și dăduse diploma și acuma făcea Circul de Stat. Și Circul, care era deja în construcție, era în același timp și proiectul lui de diplomă, iar Gipsy făcea la modelaj, la subsol, un stâlp pentru proiectul ăsta.” (Viorica Buică (coord.). Opera Omnia arh. Dan S. Hanganu. Igloo, 2009, p. 17, interviu luat de arh. Gabriela Tabacu în 2005).

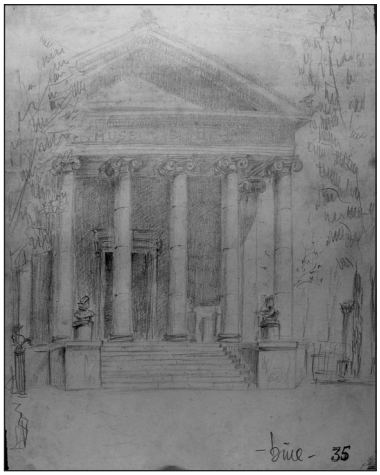
Bogdan Gheorghiu, autoportret

Nestor Culluri, desen
de Bogdan Gheorghiu

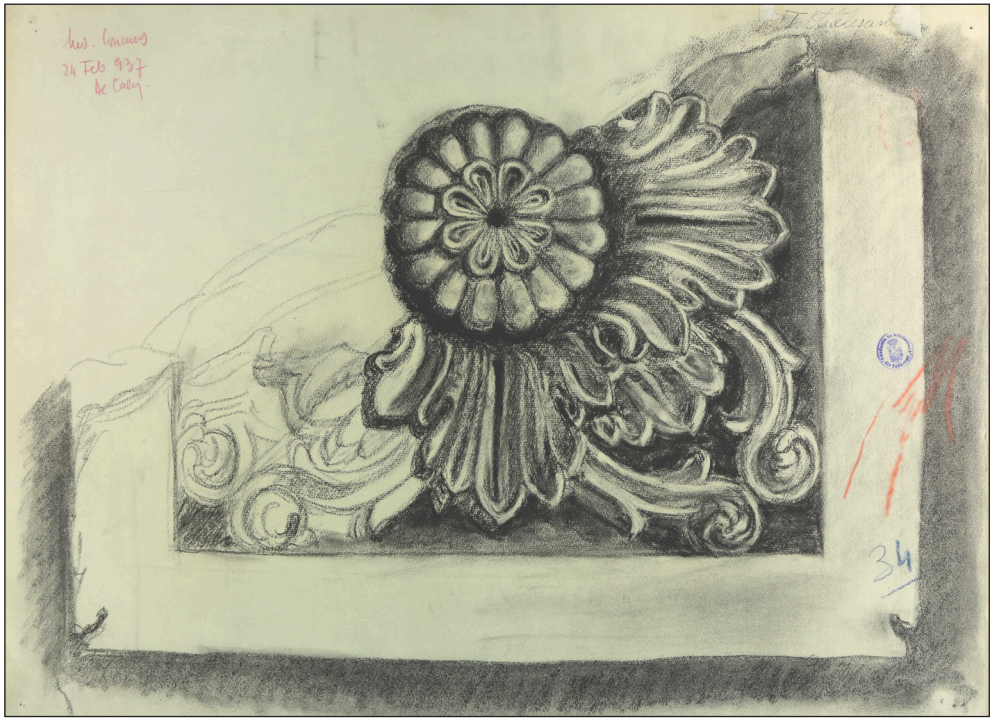

Gliptoteca în 1956

Desen din donația Luciei Stoica,
Muzeul Simu (sus)

Arhiva Stufo

Cercurile Școlii de Arhitectură

Expoziție de Arhitectură la Palatul Regal

Fotografie din Concursul ”Lumini Interioare”

Printre primele manifestări extra-şcolare se numără şi o expoziţie din 1938 prezentată într-un articol al revistei Arhitectura din acelaşi an:

“Vizitând Palatul Academiei de Arhitectură cu scopuri profesionale, privirea ne-a fost reţinută de un afiş discret care anunţa deschiderea unei expoziţii de artă şi anume: desen, sculptură şi pictură, a Studenţilor Academiei de Arhitectură din Bucureşti.

Plăcut surprinşi de această noutate care nu putea decât să ne stârnească o legitimă curiozitate, am păşit pe monumentala scară a Academiei către sala de Expoziţie.

În primul rând, am fost impresionaţi de modul cum lucrările au fost expuse spre a fi prezentate publicului, într-una din principalele săli ale Academiei, într-un cadru perfect adaptat unei asemenea manifestări.

Lucrările, multe la număr, cuprind o bogată serie de schiţe luate în Excursii făcute atât în ţară, cât şi în străinătate, numeroase aquarele foarte reuşite, precum şi desene în peniţă şi cărbune. De asemenea am remarcat un număr mare de tablouri în ulei, cari ne-au arătat că unii din expozanţi au ajuns la oarecare maturitate în arta ce o cultivă. Sculptura este de asemenea bine reprezentată prin numeroasele lucrări şi anume o serie de studii şi capete de expresie bine prinse. Facem menţiunea că toate port acelaş semnătură.

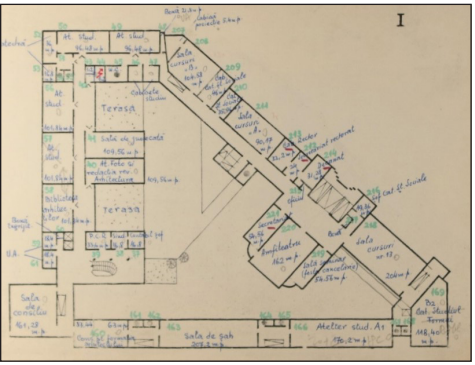
Marele număr al participanţilor, bogăţia lucrărilor, cât şi calitatea lor ne-a făcut pe noi, vechi elevi ai Academiei, să ne dăm seama că prezenţa în Corpul Profesoral în ultimul timp, a doi dintre cei mai de seamă artişti ai noştri, nu a rămas fără roade. E vorba de mult apreciatul maestru Costin Petrescu şi de sculptorul Călinescu.

Nu mică ne-a fost surprinderea şi bucuria când ni s-a adus la cunoştinţă că lucrurile nu se opresc aci. Societatea Studenţilor Arhitecţi ai Academiei din Bucureşti, în frumoasa iniţiativă pe care a luat-o, a hotărât să organizeze cât mai curând o expoziţie flotantă în Polonia, pentru a răspunde vizitei făcute recent de către colegii lor polonezi, afirmând în acelaş timp realizările elevilor Academiei din Bucureşti. “ (St. H. Opari, Expoziţia de Lucrări Extra-şcolare a Studenţilor Academiei

Excursie cu Cercul Plastic, 1953-1954, Renzo Cărăușu

Planul Școlii de Arhitectură 1965

Sesiunea Cercurilor Științifice

de Arhitectură, revista Arhitectura, nr. 11, 1938, p. 27)

Expozițiile și activitățile extra-școlare au fost încurajate de crearea cercurilor științifice după 1950.

Cercul plastic (de studiu a artelor plastice și integrării lor în arhitectură) a fost înființat de prof. arh. Gheorghe Simotta, șeful catedrei de desen, modelaj și studiul formei în anul 1951. Acest cerc de studii era gândit în anii '50 ca o formă de cercetare științifică materializată prin organizarea unor expoziții anuale cu lucrările artistice realizate de studenții participanți și de unele cadre didactice. Membri ai acestui cerc în timp au fost: Bogdan Gheorghiu, Ștefan Ion, Bob Moraru, Val Gheorghian, Teodor Tufan, Valentin Vișan, Adrian Vișan, Miloș Cristea, Vasile Mitrea, Renzo Cărăușu, Eugen Pănescu, Alexandru Tsaquiris, Eugen Dobrotă, Ion Vlahu, Vasile Marcu, Zoltan Takacs și alții.

În 1955 Cercul Plastic trece de la o activitate de amatori la una orientată tematic către reprezentarea prin desen, acuarelă, mulaje, etc. a unor monumente de artă și arhitectură națională pe baza temelor: Case vechi din București și Studiu asupra Școalei Zoia Cosmodeminscaia (Școala Centrală). În paralel cu această activitate dirijată, desfășurată în timpul lunilor de vară, studenții erau ajutați să-și dezvolte posibilitățile de exprimare prin studii de interior sau de peisaj, de portret sau de atelier după ghips sau după model viu. Pentru funcționarea acestui cerc au existat modele care pozau, precum și anumite teme de studiu. În cadrul expoziției din 1955 a cercului se remarcau lucrările studenților Dinu Gheorghiu, Adrian Oprea, A. Sârbu. (Dorian Hardt, Conferința cercurilor științifice ale studenților din Institutul de Arhitectură „Ion Mincu", revista Arhitectura, nr. 7, 1955, p. 26)

CineClub, Sursa foto: Mirel Leventer

Medalie Premiul Pelicula de aur, CineClub

Sesiunile artistice ale cercurilor studențești aveau loc primăvara, fiind destinate în special anilor superiori, iar cadrele didactice expuneau la începutul anului universitar în septembrie. Sub titlul Imagini plastice ale noilor realizări arhitecturale din București au fost expuse, în februarie 1962, o serie de lucrări de desen, tuș colorat, acuarelă și sculptură ale membrilor catedrei de desen și modelaj.

Cercul Plastic a ajuns, în 2022, o mapă stingheră în cadrul arhivei STUFO, dar a fost un proiect interesant de stimulare a preocupărilor artistice pe care unii studenți le aveau. Păstrăm în Muzeu cererea de înscriere în acest Cerc a lui Zoltan Takacs.

Odată cu reînființarea sa din 2003, cercul de studiu a artelor plastice și integrării lor în arhitectură era văzut ca o activitate de cercetare și folosire a artelor plastice în actul arhitectural, dar și ca un mijloc de autofinanțare în cadrul UAIM prin valorificarea lucrărilor. În 2003 funcționa pe lângă catedra de studiul formei (STUFO), sub conducerea șefului de catedră prof.dr. lulius Ionescu și a directorului de studii lect. drd. Romeo Simiraș, fiind organizat și îndrumat de arh. lon Vlahu. În 2003 erau membrii: Bianca Niculaie (25 lucrări), Cătălin Laie (25 lucrări), Bogdan Rusea (10 lucrari), Vadim lonescu (10 lucrări), Silvia Costiuc (4 lucrări).

Cercul Foto a fost înființat în 1954 și s-a ocupat de pregătirea teoretică și practică, fiind defavorizat de lipsa unui laborator fotografic în Institut. În 1955 are loc angajarea lui Miron Bostiog, preparator fotograf, apoi fotograf artistic din 1958, care își încetează activitatea în 1962. În 1961 este angajat Nicolae Stănescu pe postul de fotograf operator, apoi fotograf artist, acesta se pensionează în 1972, dar putem

CineClub

Medalie Premiul Pelicula de Aur, CineClub

presupune că o parte dintre fotografiile cu monumente de arhitectură din muzeu au fost realizate de acesta.

În 1955 au fost prezentate 12 panouri cu fotografii după monumente, dintre care s-au remarcat cele ale lui Marius Lebădă și M. Enăchescu.

"Legătura strînsă între problemele de arhitectură şi cele de tehnica luminii impune arhitectului să cunoască izvoarele de lumină şi caracteristicile lor optice precum şi legile de bază ale vizibilităţii şi percepţiei. Scopul lucrării de faţă a fost de a prezenta fotografic unele rezultate şi aspecte de iluminarea interibarelor (naturală şi artificială) găsite la câteva clădiri social-culturale din Bucureşti, mai uşor accesibile nouă." (Lucia Păucă, Rodica Savin, Daniela Panțu, Lumini interioare, lucrare a Cercului ştiinţifica fotografic, sesiunea ştiinţifică din aprilie 1959, cotă III C 7, biblioteca UAUIM).

Într-un plan din 1965 apare lângă sala de judecată, la etajul 1, atelierul foto în aceeași încăpere cu redacția revistei Arhitectura, care avea nevoie de fotografii și ar fi putut să fie atelierul său foto.

Atelierul fotografic nu putea sprijini concret demersurile fotografice ale studenților. Antecedente au existat în 1902 prin fotografiile realizate de fostul student Ion V. Mihăilescu, arhitect și fotograf amator pentru biblioteca Societății Arhitecților Români (biblioteca UAUIM, mapa de la cotă V 46), prin cataloagele de proiecte realizate din 1904 sau prin cel al excursiei din 1903, prin fotografiile de proiecte, monumente și activități sportive realizate de Alexandru Petit sau Tudor

Oteteleșanu.

Expoziția din 1959: București în imagini reunea fotografii ale cercului foto și grafică a cercului plastic.

Cercul de istoria arhitecturii era socotit în 1955 ca fiind cel mai important datorită activității desfășurate. În acest an au fost întreprinse două studii: Încercare de reconstituire a templului grec de la Histria (alături de echipa din care făcea parte și soția arhitectului Bordenache) și Studiu pentru restaurarea turlei bisericii Doamnei. Același cerc studiază patru case vechi din București prin 13 planșe.

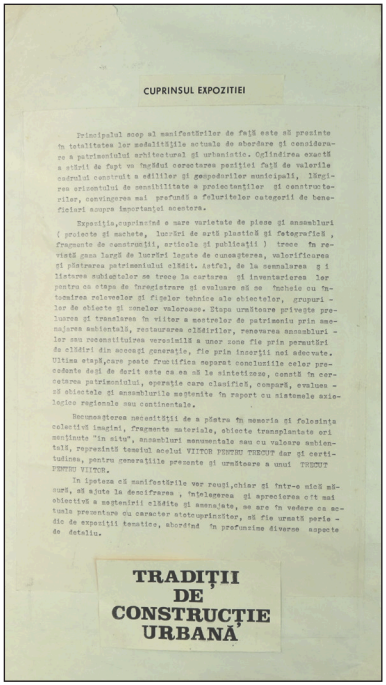
Expoziții reprezentative pentru Școala de Arhitectură

Macheta de afiș

Expoziția ”Tradiții de construcție urbană” (desfășurată între 29 iunie și până aproape de jumătatea lunii august 1982, în cadrul Institutului de arhitectură «Ion Mincu» conform Șt. R. I. “Tradiții de construcție urbană”. revista Arhitectura, nr. 6/1982, pp. 4-5), punea în discuție demolările și sistematizarea centrului istoric al Capitalei prin colectarea de elemente arhitecturale recuperate din clădirile demolate (ornamente și feronerie).

Majoritatea pieselor proveneau de pe străzile Schitul Maicilor și Cazărmii, ele fiind vizate în special de prof. Peter Derer și de studenții participanți. “O primă fază constă în depistarea și înregistrarea obiectelor și zonelor, cartate și inventariate apoi pe baza fișelor tehnice și a releveelor. Este cazul studiului privind delimitarea centrului istoric al Capitalei (I.AI.M.) precum și al analizelor plurivalente de sit efectuate de studenții anului 6, de fișele tehnice pentru clădiri (Piața Libertății, Satu Mare) sau subansambluri de construcții. I.AI.M. și D.G.D.A.L., au prezentat relevee de obiecte și ansambluri, considerate planimetric ori parietal (Cîlnic, desfășurile stradale în zona Uranus), ajungînd pînă la detalii (piese din pseudo-lapidariu măsurate de studenții anului I).” (Peter Derer, Marius Călinescu, “Expoziția “Tradiții de construcție urbană””, Revista muzeelor și monumentelor / Monumente istorice și de artă. nr. 2, 1982. p. 89) Ulterior, după plecarea lui Peter Derer din Institut, au fost preluate încă o serie de fragmente din zona Moșilor.

CUPRINSUL EXPOZITIEI

Principalul scop al manifestărilor de față este să prezinte în totalitatea lor modalitățile actuale de abordare și considerare a patrimoniului arhitectural și urbanistic. Cuantificarea exactă a scării de fapt cu caracter pentru fiecare de valorile cadrului construit a edilitar și gospodăresc municipal, lărgirea orizontului de sensibilitate a proiectanților și constructorilor, convingerea mai profundă a foloaselor categorii de beneficiari asupra importanței acestora.

Expoziția,cuprinzînd o mare varietate de piese și ansambluri (proiecte și machete, lucrări de artă plastică și fotografică , fragmente de construcții, articole și publicații) trece în revistă pașii largi de lucrări locale de cunoaștere, valorificare și păstrare patrimoniului clădit. Astfel, de la semnalarea și listarea subiectelor se trece la cartare și inventariere, iar pentru ca etapa de înregistrare și evaluare să se încheie cu întocmirea releveelor și fișelor tehnice ale obiectelor, grupurilor de obiecte și zonelor valoroase. Etapa următoare privește prelucrarea și transpunerea în viitor a acestor de patrimoniu prin menajarea autentică, restaurarea clădirilor, renovarea ansamblurilor sau reconstituirea verosimilă a unor zone fie prin permutări de clădiri din accepții generale, fie prin inserții noi adecvate. Ultima etapă,care poate fructifica separat concluziile celor precedente deși de dorit este ca ea să le sintetizeze, constă în cercetarea patrimoniului, operație care clasifică, compară, evaluează obiectele și ansamblurile existente în raport cu sistemele axiologice regionale sau continentale.

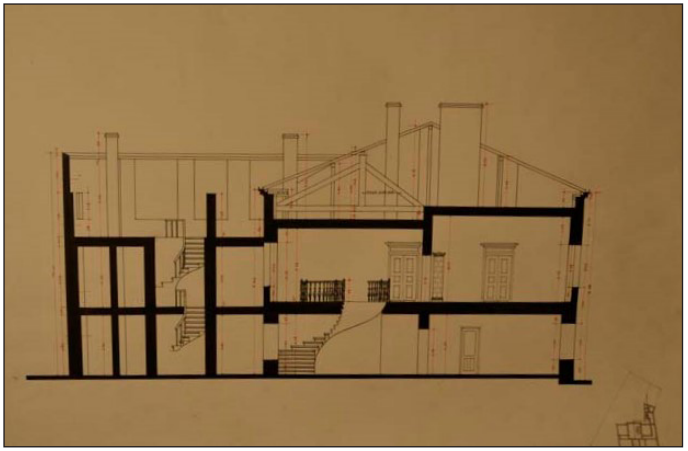
Recunoașterea necesității de a păstra în memoria și folosința colectivă imagini, fragmente materiale, obiecte transplantate ori menținute "in situ", ansambluri monumentale sau cu valoare ambientală, reprezintă temeiul acelui VIITOR PENTRU TRECUT dar și certitudinea, pentru generațiile prezente și următoare a unui TRECUT PENTRU VIITOR.

În speranța că manifestările vor reuși,chiar și într-o mică măsură, să ajute la descifrarea , înțelegerea și aprecierea cît mai obiectivă a semnelor clădite și amenajate, ce are în vedere ca actuala prezentare cu caracter sintetic-istoric, să fie urmată periodic de expoziții tematice, abordînd în profunzime diverse aspecte de detaliu.

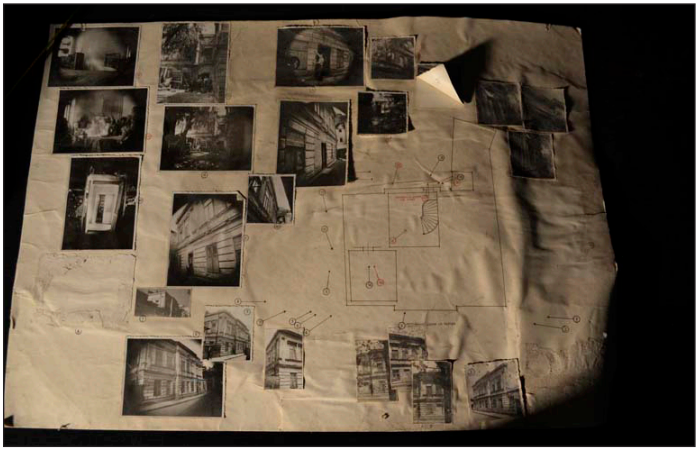
TRADIȚII
DE
CONSTRUCȚIE
URBANĂ

Text de prezentare a expoziției Tradiții de construcție urbană

Catedra de Istoria Arhitecturii a pus la dispoziție relevee mai vechi, dar și desfășurări de pe străzile din zona propusă pentru demolare. Au

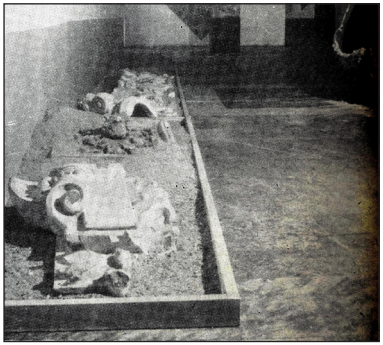
Releveu - Tradiții de locuire urbană

Tradiții de locuire urbană

Foto extragere ornamente pentru Tradiții de locuire

Fotografie din expoziția Tradiții de locuire urbană UAUIM, din RMI, 1982

contribuit cu materiale şi alte instituţii precum D.G.D.A.L. Conceptul expoziţional l-a făcut studentul Marius Călinescu, împreună cu colegii săi: "Suspendarea la niveluri neaşteptate, plasarea în paralelipipede aflate în repaus dinamic, îngroparea pe jumătate în pat de nisip sau expunerea în cuburi transparente de sticlă sugerează când neliniște, când neodihnă, când teluricul, când preţiozitatea. Culorile predominante (albul, roşul, negrul) joacă un rol aparte în evidenţierea frumuseţii sau mesajelor, tezaurizate de piesele expuse." (Ibidem, p. 90)

Curentul de opinie existent în IAIM împotriva demolărilor a contribuit la decizia de înființare a muzeului IAIM. După ce expoziția s-a încheiat în august 1982, exponatele au fost mutate din spațiul expozițional din Corpul nou în spațiul Atelierului de Modelaj, punând astfel bazele Muzeului. Prin preluarea fragmentelor de clădiri salvate din demolări, muzeul IAIM, stabilea o altă legătură cu istoria arhitecturii românești şi inițiа un demers de cunoaștere şi respectare a patrimoniului construit.

Cu ocazia sărbătorii a 120 de ani de învăţământ de arhitectură 1864-1984, pe data de 16 iunie 1984 a fost inaugurat cabinetul-muzeu al IAIM. Muzeul astfel re-înființat a fost moştenitorul expoziției Tradiții de construcție urbană. (vezi articolul "Povara demolărilor" din Caietele muzeului nr. 3, 2019)

Pentru consfințirea şi utilizarea muzeului proaspăt creat, au fost organizate două evenimente în 1987. Este de notat că ambele foloseau fondurile bibliotecii UAUIM. Prin cataloagele sale cu primele proiecte, biblioteca a oferit o valoroasă documentație pentru configurația din anii '80, dar şi pentru cea actuală a Muzeului.

O primă expoziție a fost dedicată donației de carte Duiliu Marcu, vernisată pe 28 octombrie 1987 și animată de Nicolae Lascu. (***Expoziţie de carte la muzeul-laborator al arhitecturii din IAIM. revista Arhitectura, nr. 1, 1988, p. 4)

Al doilea eveniment a fost o masă rotundă cu titlul "Arhitectura dacilor în lumina ultimelor cercetări" organizată pe 4 decembrie 1987. Tema moştenirii dacice era una la modă în acea perioadă, dar prin participarea lui Dinu Antonescu se deplasa din zona modei şi a mitului, în cea a investigaţiei istorice. "Organizată în legătură şi cu Expoziţia de desene ale prof. arh. Nicolae G. Lupu realizate în 1935, cu schiţe ale construcţiilor dacice ce apar pe Columna Traiană, masa rotundă a beneficiat de participarea arh. Dinu Antonescu şi a istoricului dr. Mircea Babeş, care au prezentat unele recente ipoteze ale ultimelor studii şi cercetări în domeniu. Manifestarea - organizată prin strădania arhitecţilor Nicolae Lascu şi Florin Machedon - s-a bucurat de prezenţa unui public receptiv şi interesat în această captivantă problemă, format din arhitecţi, cadre didactice şi studenţi-arhitecţi." (Constantin N. Enache, Arhitectura dacilor în lumina ultimelor cercetări, revista Arhitectura, nr. 1, 1988, p. 5)

„ARHITECTURA DACILOR ÎN LUMINA ULTIMELOR CERCETĂRI"

O masă rotundă, cu incitanta temă din titlul acestei note, a fost organizată de către **Muzeul-laborator al Arhitecturii din IAIM**, la 4 decembrie 1987.

Organizată în legătură și cu Expoziția de desene ale prof. arh. **Nicolae G. Lupu** realizate în 1935, cu schițe ale construcțiilor dacice ce apar pe Columna Traiană, masa rotundă a beneficiat de participarea arh. **Dinu Antonescu** și a istoricului dr. **Mircea Babeș**, care au prezentat unele recente ipoteze ale ultimelor studii și cercetări în domeniu.

Manifestarea — organizată prin strădania arhitecților **Nicolae Lascu** și **Florin Machedon** — s-a bucurat de prezența unui public receptiv și interesat în această captivantă problemă, format din arhitecți, cadre didactice și studenți-arhitecți.

Asist. univ. arh.
CONSTANTIN N. ENACHE

Arhitectura dacilor, 1987

EXPOZIȚIE DE CARTE

LA MUZEUL-LABORATOR AL ARHITECTURII DIN IAIM

La 28 octombrie 1987, prin preocupările de constant dinamism ale **Muzeului-laborator al Arhitecturii,** din Institutul de Arhitectură «Ion Mincu», cu perseverență animate de confratele **Nicolae Lascu,** s-a deschis expoziția de carte «DONAȚIA DUILIU MARCU».

Au fost, etalate, cu acest prilej, în sala de lectură a cadrelor didactice «82», din Biblioteca IAIM, o parte din semnificativa donație de cărți și reviste de specialitate a Academician prof. arh. **Duiliu Marcu,** cel care a fost nu numai un reputat profesionist, cu o remarcabilă operă arhitectural-urbanistică, ci și un înzestrat profesor al multor generații de arhitecți și respectat președinte al Uniunii Arhitecților din R. S. România.

A

4

Expoziție Duiliu Marcu

București 500, 16 mai 1959

București 500, 16 mai 1959

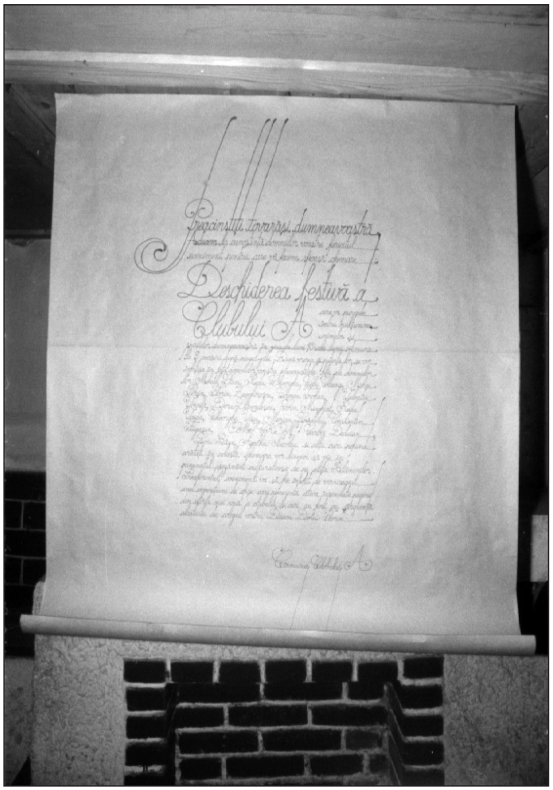

Club A

"Anul 1969 a fost anul vărsătorului, anul primului pas pe lună şi anul înfiinţării primului club independent studenţesc din România comunistă. Formal afiliat Centrului Universitar Bucureşti, el a fost de facto un SRL total privat şi anapoda tuturor doctrinelor timpului. Underground la propriu şi la figurat, Clubul nu s-a remarcat prin comploturi sau cine ştie ce activităţi subversive. Simpla sa prezenţă a fost o dizidenţă activă prin lipsa cenzurii în programele sale, o insulă de normalitate în mijlocul absurdului acelor ani." (Mirel Leventer, Clubul studenţilor arhitecţi la 30 de ani, Buletin A, nr. 1, 1999, ediţie aniversară, p. 6)

Club A, 1983
Sursa foto: Mirel Leventer

"Când l-am adus pe rector [Ascanio Damian] să vadă spaţiul s-a şi amuzat: "Ce, mă, gioarsa asta? Ce să faceţi aici?". Nu i-a plăcut, a fost foarte sincer, voia să ştie pe ce s-au dat banii. Dar a agreat iniţiativa. Şi aşa a fost atribuit spaţiul [subsolul din Blănari] Arhitecturii, pe termen nedeterminat. Şcoala plătea utilităţile, lumina şi apa. Asta am reuşit să menţin până spre 1994. Apoi Iucrurile s-au mişcat singure. Am lansat, prin Nelu Popa, ideea de Club. El făcuse turul Europei pe bicicletă, era personajul potrivit, a fost o oarecare agitaţie că se-mpart manifeste Ia Arhitectură de dimineaţă, de Ia 7." (MAC Popescu – dialoguri cu Emil Barbu Popescu, Casa de Pariuri Literare, 2016, p. 50)

"După multe aprobări, în noiembrie 1969, timp de 6 zile, la Casa de cultură a studenţilor "Dr. Preoteasa", se organizează "Primul festival rock Club A".

"Cea de-a XII-a aniversare a Clubului A [1982] avea să fie sărbătorită "acasă, în Club." (Nelu Stratone, Festivalurile Club A, Club A la 30 de ani, Buletin A, nr. 1, 1999, ediţie aniversară, p. 11, 15)

Aniversarea a 50 de ani de Club al Arhitecturii a coincis cu Noaptea Muzeelor din 18 mai 2019 şi a constat într-un concert organizat în Sala Frescelor: Nicu Alifantis, Alexandru Andrieş, Mircea Florian, Sorin Minghiat, Doru Stănculescu.

Club A
Sursa foto: Mirel Leventer

Club A, 1973

Flipper în Club A, 1970

Club A, 1983

Club A, 1983

Club A, 1984
Sursa foto: Mirel Leventer

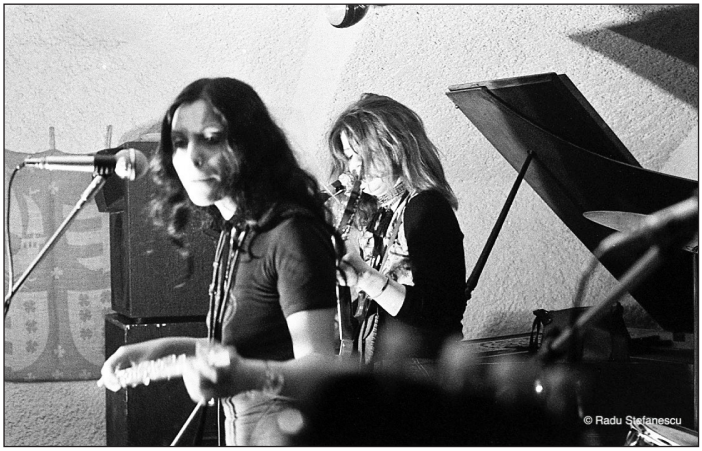

Liviu Tudan & Band (Puiu Delioran tobe, Nicky Bucaciuc chit bass
Experimental Q Grup 74

Club A, 1973

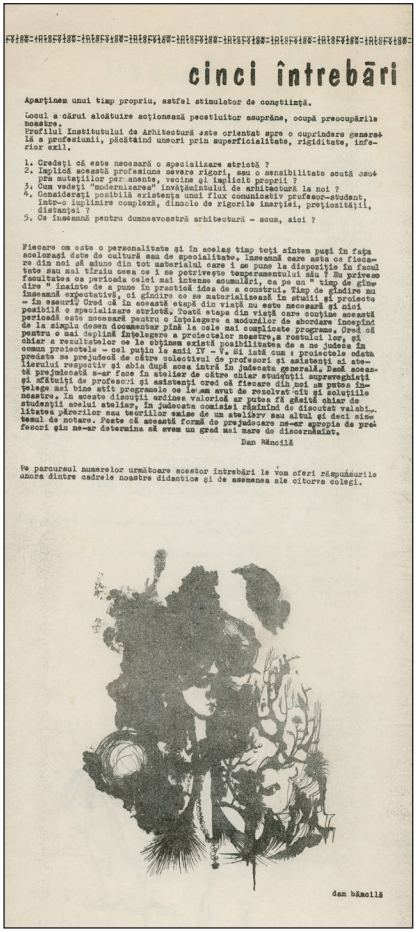

Formația Catena 74

Club A, 1983

cinci întrebări

Aparţinem unui timp propriu, astfel stimulator de conştiinţă.

Locul a cărui alcătuire acţionează pecetluitor asupr̂ne, ocupă preocupările noastre.
Profilul Institutului de Arhitectură este orientat spre o cuprindere generală a profesiunii, păcătând uneori prin superficialitate, rigiditate, inferior exil.

1. Credeţi că este necesară o specializare strictă ?
2. Implică această profesiune severe rigori, sau o sensibilitate acută asupra mutaţiilor permanente, vecine şi implicită propriil ?
3. Cum vedeţi "modernizarea" învăţământului de arhitectură la noi ?
4. Consideraţi posibilă existenţa unui flux comunicativ profesor-student, intr-o împlinire complexă, dincolo de rigorile inarţiei, preţiozităţii, distanţei ?
5. Ce înseamnă pentru dumneavoastră arhitectură - spun, zici ?

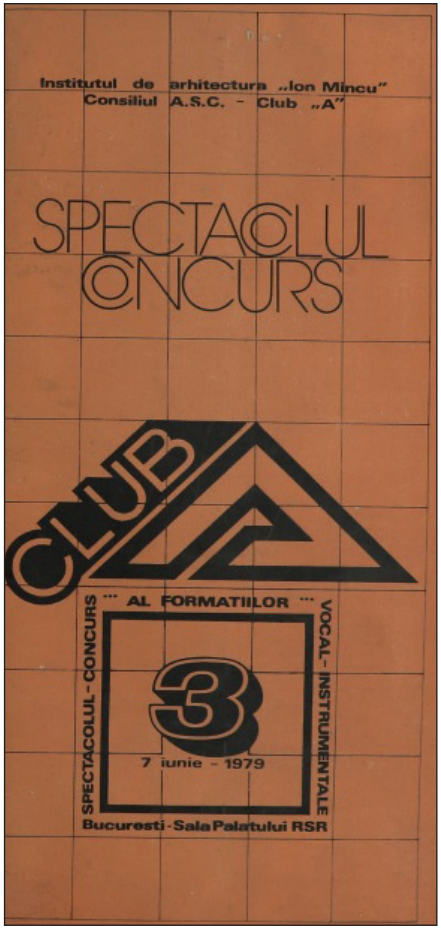
Fiecare om este o personalitate şi în acelaş timp toţi sîntem puşi în faţa aceloraşi date de cultură sau de specialitate, înseamnă oare asta că fiecare din noi să adune din tot materialul care i se pune la dispoziţie în facultate sau mai tîrziu ceea ce i se potriveşte temperamentului său ? Eu privesc lucrurile în felul următor : înainte de a pune în practică idea de a construi. Timp de gîndire nu înseamnă expectativă, ci gîndire ce se materializează în studii şi proiecte - în eseuri. Cred că în această etapă din viaţă nu este necesară şi nici posibilă o specializare strictă. Toată etapa din viaţă care conţine această perioadă este necesară pentru o înţelegere a modurilor de abordare începînd de la simpla dorinţă documentar pînă la cele mai complicate programe. Cred că chiar a realiza-le ce le obţinem există posibilitatea de a ne judeca în comun proiectele - cel puţin la anii IV - V. Şi iată cum : proiectele odată predate se prejudecă de către colectivul de profesori şi asistenţi ai atelierului respectiv şi abia după acea intră în judecata generală. Dacă această prejudecată s-ar face în atelier de către chiar studenţii supraveghiaţi şi ocrotiţi de profesori şi asistenţi cred că fiecare din noi ne putea înţelege mai bine atît programele ce le-am avut de rezolvat cît şi soluţiile noastre. La acestă discuţii ordine valorică ar putea fi găsită chiar de studenţii acelui atelier, în judecata comisiei rămînînd de discutat validitatea păsurilor sau teoriilor emise de un atelierv sau altul şi deci mine tenul de notare. Poate că această formă de prejudecare ne-ar ajuta de preferi ţin ne-ar determina să avem un grad mai mare de discernămînt.

Dan Băncilă

Pe parcursul numerelor următoare acestor întrebări le vom oferi răspunsurile unora dintre cadrele noastre didactice şi de asemenea ale cîtorva colegi.

dan băncilă

Club A

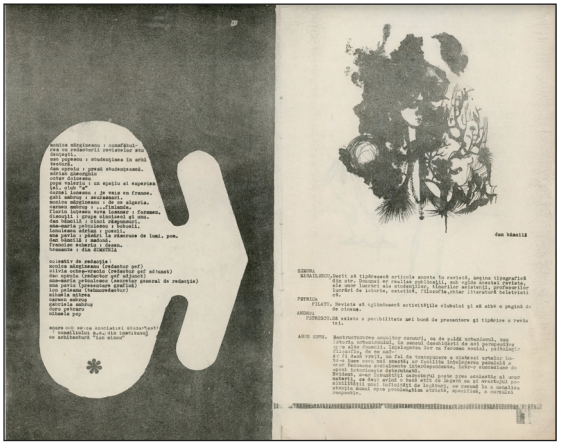

Club A, 1979

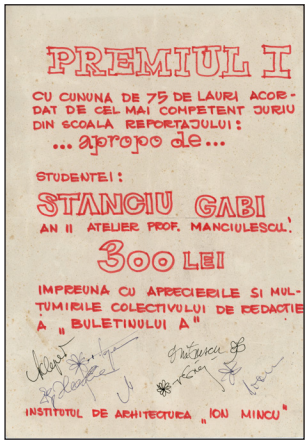

Club A

Club A

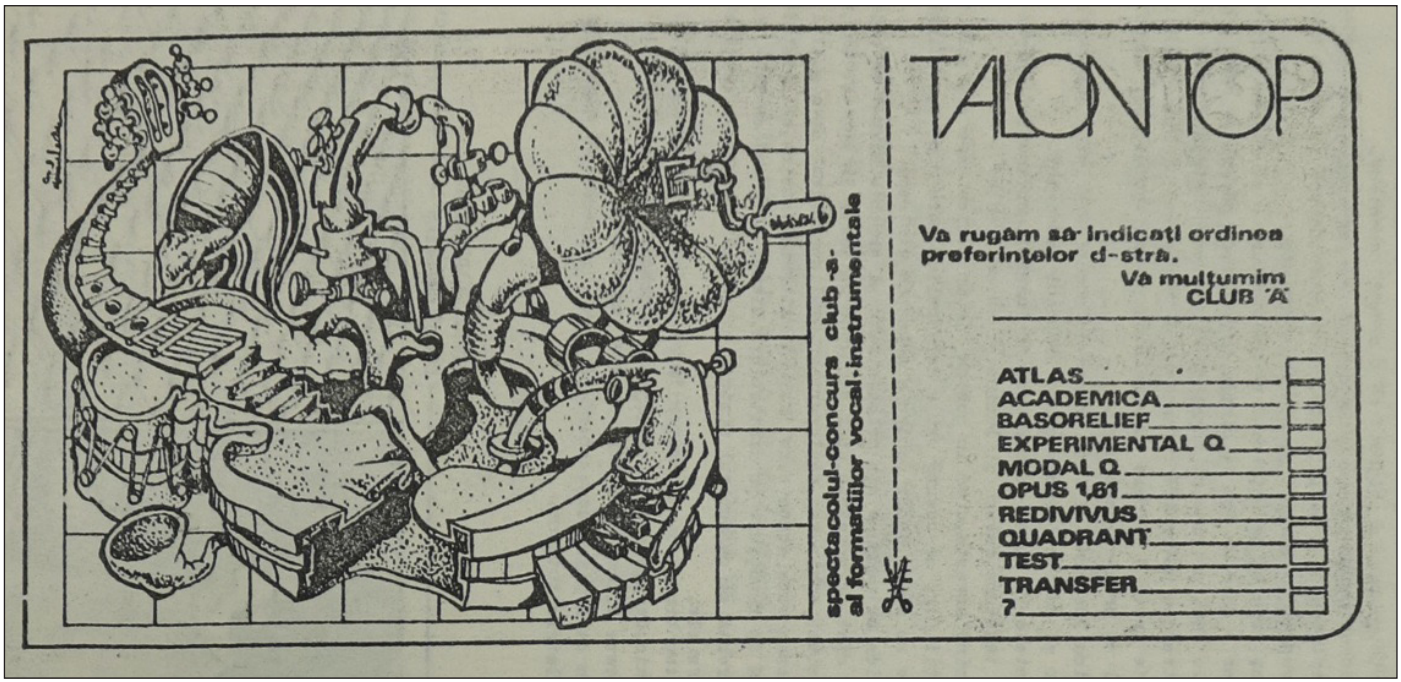

Club A

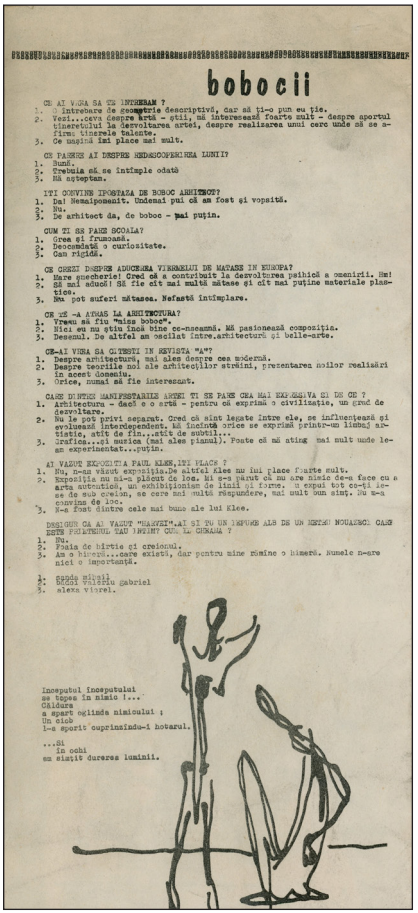

Club A, Legitimație de membru

bobocii

CE AI VOIA SA TE INTREBAM ?
1. O intrebare de geometrie descriptivă, dar să ți-o pun eu ție.
2. Vezi...ceva despre artă - știi, mă interesează foarte mult - despre aportul tineretului la dezvoltarea artei, despre realizarea unui cerc unde să se afirme tinerele talente.
3. De mașină îmi place mai mult.

CE PASCHES AI DESPRE REDESCOPERIREA LUNII?
1. Bună.
2. Trebuia să se întîmple odată
3. Mă așteptam.

ITI CONVINE IPOSTAZA DE BOBOC ARHITECT?
1. Dar Nemaipomenit. Uneori pai că am fost și vopsită.
2. Nu.
3. De arhitect da, de boboc - mai puțin.

CUM TI SE PARE SCOALA?
1. Grea și frumoasă.
2. Descoperită o curiozitate.
3. Cam rigidă.

CE CREZI DESPRE ADUCEREA VIERMELUI DE MATASE IN EUROPA?
1. Mare gușcherie! Cred că a contribuit la dezvoltarea psihică a omenirii. Hm!
2. Să mă aduci! Să fie cît mai multă mătase și cît mai puține materiale plastice.
3. Nu pot suferi mătasea. Nefastă întîmplare.

CE TE -A ATRAS LA ARHITECTURA?
1. Vreau să fiu "miss boboc".
2. Nici eu nu știu încă bine ce-mseamnă. Mă pasionează compoziția.
3. Desenul. De altfel am oscilat între arhitectură și belle-arte.

CE-AI VREA SA CITESTI IN REVISTA "A"?
1. Despre arhitectură, mai ales despre cea modernă.
2. Despre teoriile noi ale arhitecților străini, prezentarea noilor realizări în acest domeniu.
3. Orice, numai să fie interesant.

CARE DINTRE MANIFESTARILE ARTEI TI SE PARE CEA MAI EXPRESIVA SI DE CE ?
1. Arhitectura - dacă e o artă - pentru că exprimă o civilizație, un grad de dezvoltare.
2. Nu le pot privi separat. Cred că sînt legate între ele, se influențează și evoluează interdependent. Mă încîntă orice se exprimă prin-o limbaj artistic, atît de fin...atît de subtil...
3. Grafica...și muzica (mai ales pianul). Poate că mă atinge mai mult unde le-am experimentat...puțin.

AI VAZUT EXPOZITIA PAUL KLEE.ITI PLACE ?
1. Nu, n-am văzut expoziția.De altfel Klee nu îmi place foarte mult.
2. Expoziția nu mi-a plăcut de loc. Și s-a părut că nu are nimic de-a face cu o artă autentică, un exhibiționism de linii și forme. Nu expui tot ce-ți lese de sub creion, ce cere mai multă răspundere, mai mult bun simț. Nu mă convine de loc.
3. N-a fost dintre cele mai bune ale lui Klee.

DESIGUR CA AI VAZUT "HAMLET".AI SI TU UN DEFUNCT ALB DE UN METRU NOUASPRE CARE ESTE PROIECTEAZA TAU INTIMI CUL EL CHEAMA ?
1. Nu.
2. Foaia de hîrtie și creionul.
3. As o hîrtie...care există, dar pentru mine rămîne o himeră. Numele n-are nici o importanță.

3. Sandu Mihail
Mitiț Felițiu Gabriel
3. Alexa Viorel.

Inceputul începutului
se topea în nimic !...
Căldura
a spart oglinda nimicului :
Un ciob
l-a sporit cuprinsînda-i hotarul.

...Și
în ochi
am simțit durerea luminii.

Seminariile naționale și internaționale în IAIM

Seminarul internațional de arhitectură, urbanism și mediu ambiant București 14-20 octombrie 1971

”[Ideea unui seminar internațional] a devenit mai concretă odată cu acordul încheiat în 1968 cu Centrul de Studii Arhitecturale din Bruxelles, condus de profesorul Paul Mignot. Seminarul poate fi circumscris reevaluărilor importante ale învățământului de arhitectură din întreaga Europă, după amplele mișcări studențești din mai 1968 și a efectelor sale imediate (dezagregarea arhitecturii de la celebra Ecole des Beaux Arts, din Paris) sau de durată, în foarte multe țări europene. Pentru grupul de 24 studenţi arhitecţi (din anii III, V şi VI) care au participat la pregătirea seminarului, primăvara și vara anului 1971 au fost perioade de lucru intens, fără ca atunci să se dea importanță Tezelor din iulie... Corespondența asiduă, expedierea invitaților, întocmirea Programului, pregătirea sălilor, primirea și cazarea participanților (și însoțirea acestora în vizitele în București, iar la sfârșitul seminarului, într-o călătorie pe litoral), confecționarea ecusoanelor, a diferitelor documente înmânate participanților, traducerile simultane, hârtie cu antet a Asociației Studenților, etc, etc, au fost activități care s-au desfășurat minuțios înaintea seminarului.” (Nicolae Lascu în ”Mac 80”, pag. 56, Ed. Universitară Ion Mincu, București 2018)

Seminarul internațional din 1971 a fost urmat de seminarii naționale în 1973 și 1974. Cei mai importanți oaspeți, în mod paradoxal, i-a avut chiar primul seminar (din 1971) la care au participat Yona Friedman, Negroponte și alți invitați de seamă. La mai bine de 10 ani distanță a urmat seminarul din 1982, care a beneficiat de faptul că România organiza Anul Tineretului pentru a convinge oficialitățile că este o manifestare cu lucrări destinate programelor de tineret. Era o rară ocazie de a avea invitați străini, de aici venea și observația lui Mihai Opriș, de mai jos, că a fost unul dintre cele mai importante evenimente din anul 1982 în domeniul profesiei de arhitect.

“Seminarul internațional de arhitectură a fost, cred, unul dintre cele mai importante evenimente din anul 1982, petrecute în domeniul profesiunii noastre, în România; reprezentând deci, mai ales din acest punct de vedere, un real succes.

Este evident că tot noi, cei care l-am organizat, îi cunoaștem cel mai bine și deficiențele. Cu atât mai mult cu cât, tot sub conducerea arhitectului Emil Barbu Popescu, patru dintre noi, arhitecții Anca Brătuleanu, Carmen Eftimie, Nicolae Lascu și subsemnatul (pe vremea aceea încă studenți), am participat și la organizarea Seminarului internațional din anul 1971. Tocmai această experiență ne îndreptățește speranța ca următoarea manifestare de acest gen să o realizăm mai bine și, mai ales, la un interval mai scurt. În ceea ce privește actualul seminar, comparat cu cel din 1972 mi se pare interesant de remarcat faptul că istoria arhitecturii, ca tradiții constructive și fond cultural, s-a dovedit a fi prezentă, aș îndrăzni să afirm că și-a impus prezența în cadrul acestei manifestări care a privit mai ales către viitor, către deceniul al nouălea al veacului nostru." (Mihai Opriș, Un real succes, revista Arhitectura nr. 2, 1983, p. 14)

Seminar 1983 copertă

Seminar 1982, figuri ale vorbitorilor

Vizita Kisho Kurokawa, mai 1985

Seminar

Seminar 1982, figuri ale vorbitorilor

Afiș Seminar 1982 din revista Arhitectura nr 2, 1983,

Seminar 1982, Paul Mignot din arhitectură

Seminar 1982, Paul Mignot din revista Arhitectura

Seminar 1982, Nicu Ceaușescu,
Mac Popescu, Cornel Dumitrescu

Seminar 1982, Paul Mignot din revista Arhitectura

Seminar internațional de arhitectură revista Arhitectura nr. 1, 1983

Seminar internațional de arhitectură 1982

Excursii și relevee

Simotta și Sudan, excursie
Valea Oltului, mai 1958

În afară de sculptorul Filip Marin (profesor de desen și modelaj) un alt profesor de desen, arhitectul Simotta, a participat la multe excursii ale Școlii după cum își amintea: "Eu am revenit des la ele, iar mai târziu am condus grupuri de studenți ai Facultății noastre prin multe ținuturi cu urme de veche arhitectură românească, cu scopul de a le cerceta și reda în imagini artistice." (Arhitect Gheorghe Simotta. București: Simetria, 2003)

Un participant la excursii a fost și profesorul Grigore Ionescu. "A coordonat lucrările de releveu ale studenților din anii terminali, realizând cu ajutorul acestora valoroasa colecţie "Documente de Arhitectură Românească", datorită căreia s-au putut păstra mărturii ale unor importante monumente, azi fie dispărute, fie aflate în stare avansată de degradare." (Militza Sion, Henrietta Delavrancea Gibory: arhitectura 1930-1940, București, Simetria, 2009, p. 122)

La excursii a participat și profesorul Bogdan Gheorghiu:

"După-amiază am ajuns la Mănăstirea Dintr-un Lemn. Cu rucsacurile în spate şi blocurile de desen la sub braţ, grupuri-grupuri ne-am înşirat pe aleea primitoare, străjuită de copaci bătrîni, mergînd agale spre Mănăstirea de călugărițe, unde ne-am odihnit peste noapte.

Înaintea plecării spre alte locuri şi a ultimului tur prin ansamblul monahal, a doua zi dimineaţa, prin grija domnului profesor arhitect Bogdan Gheorghiu de la Catedra de desen, ne-am adunat atenţia pentru a lucra cîteva schiţe, acuarele, fiecare la locul preferat." (Draga Iorga, Fluture în zbor, CronEdit, 2016, pp. 238-239)

"O notă particulară mă leagă de Mănăstirea Moldovița. Aici am făcut stagiul de executare al unor lucrări de releveu, în vara anului 1958 împreună cu alți colegi de grupă. [...] Printre altele, am relevat atunci împreună cu Lia Capătă tronul Domnului Petru Rareş." (Draga Iorga, Fluture în zbor, CronEdit, 2016, pp. 258-259)

În anii '50-'60 releveul era nu doar un studiu istoric, ci și o sursă de inspirație pentru proiectele contemporane, la fel ca în perioada de început a Școlii 1904-1929. Era vorba, în practica oficială, despre un conținut socialist pus într-o formă

națională, dar exercițiile din Institutul de Arhitectură aveau un grad mai mare de libertate.

"Cercetînd, măsurînd şi reproducînd cu atenţie monumente ale arhitecturii populare, a celei monumentale - castele, cetăţi, biserici, mînăstiri - sau ansambluri orăşeneşti, studentul înţelege mai bine sensul şi logica constructivă a formelor arhitecturale, face cunoştinţă directă cu procedeele de construcţie tradiţionale şi totodată cu procedeele de compoziţie ale arhitecturii trecutului, trăgînd învăţăminte folositoare pentru activitatea lui de mai tîrziu." (Expoziția de proiecte și lucrări practice, 3 februarie-1 martie 1958, p. 7)

Istria peripeții 27.05.1956

Practică Pietrărie An 2, 1955

Excursie Valea Oltului, 1958

Parâng 1954

Istria în drum cu mașina 27.05.1956

Dragomirna Mioara și Sandu Miu ,
Iunie 1959

Excursie Valea Oltului la
Măldărăști, 1958

Excursie Râmnicu Vâlcea, Curtea de Argeș, 1958

Târgoviște desenăm la Bis. Stelea, 1955

Practică, 1956

Excursie la Târgoviște. 1957,
Lucia Păucă

Istria 27.05.1956

Practică, 1956

Balul Arhitecturii

Balul Arhitecturii era un epigon al Balului Arhitecţilor, acesta din urmă inspirat fiind de balurile de la Paris, la începutul secolului al XX-lea. O notiță din ”Ilustrația săptămânală” din martie 1924 ne informează că, pe 14 februarie 1924, a avut loc Balul Societății Studenților Arhitecți în saloanele Cercului Militar. A fost și un concurs de dans, acordându-se Premiul I, pentru Schimmy, d-lui Aurel Rosenthal cu d-na Angela Soiu, Premiul I, pentru Tango, d-lui Costel Mihăilescu cu d-ra Niculescu. La manifestare au fost prezenți și profesorii școlii.

Afiș de bal la Athenee Palace, Adrian Rădulescu din revista Arhitectura, nr. 3, 1980
Sursa foto: Mirel Leventer

Un afiș al Balului Arhitecturii din 1932 ne informează că acesta a fost ținut în saloanele Hotelului Athenee Palace pe 3 martie. Este ușor de presupus că manifestarea studenților la Arhitectură a avut o durată similară cu cea a Balului arhitecților diplomați. Balul Arhitecților a fost întrerupt după anul 1941, din cauza războiului și apoi, a regimului comunist până în anii ‘90 (Ion Mircea Enescu, Arhitect sub comunism).

În 1959 Balul Studenților Arhitecți a fost reluat sub numele de Carnaval/Festival al anului VI și coincidea cu a V-a Sesiune Științifică a Studenților (11-12 aprilie), cu sărbătoarea de Paște (3 mai) și cu expoziția ocazionată de aniversarea a 500 de ani de la întemeierea Bucureștilor (16 mai). Balul/Carnavalul/Festivalul din Școală a continuat să existe intermitent. Inclusiv prin aceste manifestări Institutul de Arhitectură și-a păstrat caracterul neconvenţional, chiar și în perioada comunistă.

ILUSTRAȚIA
SĂPTĂMÂNALĂ

ANUL II, No. 16 — SÂMBĂTĂ, 1 MARTIE — 1924

DESVELIREA MONUMENTULUI LUI EUGENIU CARADA

L'INAUGURATION DU MONUMENT D'EUGÈNE CARADA — DIE ENTHUELLUNG DES DENKMALS EUGEN CARADAS

D-l. ION I. C. BRĂTIANU, IN MIJLOCUL FAMILIEI CARADA, ASISTĂ LA CEREMONIE

MULȚIMEA IMPREJURUL MONUMENTULUI, IN TIMPUL OFICIERII SERVICIULUI DIVIN

D-l. VINTILĂ BRĂTIANU, CETINDU-ȘI DISCURSUL.

MONUMENTUL LUI EUGENIU CARADA

D-l. Dr. COSTINESCU, PRIMARUL CAPITALEI, CETINDU-ȘI DISCURSUL.

Cu ceremonia cuvenită a avut loc desăvîlirea monumentului lui Eugeniu Carada.

Carada și-a început viața publică în gazetărie. El a fost unul dintre colaboratorii lui Rosetti. Pentru articolele lui revoluționare, a fost întemnițat și silit la exil.

In tinerețe a scris versuri și teatru.

Mai apoi, Carada și-a concentrat toată activitatea în domeniul finanțelor. El este adevăratul întemeetor al Băncii Naționale.

I. P. S. S. MITROPOLITUL, PRIMAT OFICIAZĂ SERVICIUL DIVIN

La desvelirea monumentului, au rostit discursuri: d-l V. Brătianu, din partea guvernului; d-l Dr. Costinescu, din partea Capitalei; d-l Oromolu, din partea Băncii Naționale; I. P. S. S. Mitropolitul Primat; d-l C. Demetrescu, din partea Sindicatului Ziariștilor; d-l L. Rebreanu, din partea Societății Scriitorilor Români.

S'au învederat, cu acest prilej, meritele lui Eugeniu Carada, ca ziarist, ca literat, ca financiar și ca om de stat.

Drepturi de reproducere a stărilor ce pentru obținut numai dela noi fotografiile a sub. «Cultura Națională», București, Str. Paris No. 1

www.dacoromanica.ro

Număr din revista în care se vorbește despre Balul studenților arhitecți

Carnaval 1959, Sursa foto: Mirel Leventer

Măști carnaval 1959, Sursa foto: Mirel Leventer

Carnaval-73

Carnaval, două contese, 1959

Carnaval dl conte Dinu Vidrascu, 1959

Carnaval 1959

Carnaval Sanda și Gabi Rădulescu,1959

Carnaval 1959

Carnaval 1959 Radu Bogdan și Sanda Banu

Carnaval 1959, Geta și Malai

Carnaval un cerșetor, 1959

Carnaval 1959

Carnaval un pisoi necunoscut, 1959

La atelier

"În școală încă de mare importanță era lucrul după amiază în ateliere și corecturile respective ale profesorilor. Acest lucru conducea Ia respectarea profesorilor și a studenților din anii mai mari, la întărirea unor legături de prietenie a colegilor de an și nu numai. Era o mare cinste când un student din anii mai mari te solicita să-i boboceşti la proiect. Îmi aduc aminte cu câtă mândrie și emoție am bobocit prima dată la proiectul lui Sebastian Moraru - student foarte talentat și deosebit de amabil și civilizat." (Emanoil Mihăilescu în: Ofelia Stratulat (Coord.), Arhitecții promoției 1953- 1959: afirmare profesională: amintiri, Editura Victor, 2009, p. 418)

"Un alt personaj simpatic care ne lipea hârtiile pe planșete era nea Vasile, care a rămas încă mulți ani să expună proiectele noastre, pentru judecată sau să strângă schițele de schiță proba scurtă de o zi. Când se apropia ora de predare, nea Vasile ne anunța prin stingerea luminii din când în când grăbind terminarea planșelor care se uscau cu foenul sau aprinzându-se ziare.

Spre deosebire de atmosfera cenușie și sumbră din afara zidurilor facultății, în interior totul decurgea liniștit, într-o atmosferă veselă, ironică, fără a avea teamă că printre noi s-ar putea să existe turnători, care raportau partidului acte dușmanoase sau cosmopolite. Acuzația de cosmopolitism era foarte la modă printre activiștii Partidului Muncitoresc Român." (Emanoil Mihăilescu în: Ofelia Stratulat (Coord.), Arhitecții promoției 1953- 1959: afirmare profesională: amintiri, Editura Victor, 2009, p. 419)

În atelier. Bălăiță, Paul Ghiță, 1958

În atelier schița 62, 1959

Atelier 13 Nea Vasile, 1960

Atelier 13 Daniela pe planșetă, 1960

Finalul rămâne deschis. Proiectul de față este doar un început de drum. La materialele și documentarea cuprinse aici, se pot adăuga și alte surse, întregind astfel imaginea schițată aici în linii mari.

Proiecte precum ScanDip și TradArh încep să documenteze modul în care au fost folosite temele de proiectare în stil clasic ca mod privilegiat de inițiere în studiul arhitecturii, abandonate abia în 1961/62, s-a trecut de la prezentarea beaux arts-iană, cu planșe mari randate artistic, inclusiv cu ajutorul bobocilor în culori de apă la proiecte desenate pe calc și randări tehnice precum lucrarea de diplomă a lui Tibor Szocs din 1974. O componentă care apare în baza de date a proiectului, dar care lipsește din broșură este aceea a proiectelor selectate din arhiva Stufo a anilor ‘50-‘60 și care documentează această tranziție precum și orizontul creativ al unor studenți care apoi au făcut carieră atât în zona arhitecturii, cât și în alte zone (acuarelă, pictură).

Institutul de arhitectură era o enclavă încă din anii ‘60, înainte de forme mai organizate de cultură independentă precum cele încurajate de Clubul Arhitecturii și Festivalurile sale, de Seminariile Naționale și Internaționale sau de Cineclub. Toate aceste demersuri au reînnodat, pe cât posibil, legătura cu tradiția antecomunistă a școlii, fapt marcat de preluarea în Muzeul-laborator al arhitecturii, înființat în 1984, a fotografiilor cu Asociația Sportivă Arhitectura (din anii 1933-34), dar și a altor materiale din această perioadă. Referiri la această asociație apar și în revista “Buletin A” (iunie 1978), dovadă a aceleiași încăpățânate continuități. În același spirit a fost reluată intermitent tradiția Balului arhitecturii sau a vopsitului (văcsuitului bobocilor), tradiții legate cu Ecole de Beaux Arts. Sub numele de Carnaval și Festival au fost organizate două manifestări încă din 1959, una ocazionată de Sesiunea Științifică a Studenților și alta de aniversare a 500 de ani de la atestarea Bucureștilor.

În cadrul discuțiilor cu profesorii Peter Derer, Sorin Vasilescu, Ion Lucăcel, Mircea Ochinciuc și Mihai Opreanu am vorbit atât despre documentarea demolărilor din anii

‘80 prin fotografie, desen, expoziții, dar și de activitate didactică din anii dumnealor de studiu. Din cadrul proiectului TradArh fac parte și 3 interviuri audio-video: unul cu absolvente ale promoției 1960 Lucia Stoica, Rodica Luca (Năstase), Rodica Savin, unul cu prof. dr. arh. Mihai Opreanu (promoția 1978) și ultimul cu doctoranda Silvia Costiuc (promoția 2010).

Schimbările istorice au afectat nefast atât activitatea de proiectare, cât și cea de formare din cadrul Școlii de arhitectură și a succesoarelor sale. Soluția pentru vremurile tulburi a fost de păstrare și împrospătare a tradiției. După cum spunea și profesorul Gheorghe Simotta: “Mirare nu-i de cîte au fost, ci de cum ar fi putut să fie.”

Valentin Popescu